

Официален вестник

на Европейския съюз

L 23

Издание
на български език

Законодателство

Година 53
27 януари 2010 г.

Съдържание

II *Незаконодателни актове*

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) № 72/2010 на Комисията от 26 януари 2010 година за определяне на процедурите за провеждане на проверки от Комисията в областта на сигурността на въздухоплаването⁽¹⁾ 1
- ★ Регламент (ЕС) № 73/2010 на Комисията от 26 януари 2010 година за определяне на изисквания относно качеството на аеронавигационните данни и аеронавигационната информация за единното европейско небе⁽¹⁾ 6
- ★ Регламент (ЕС) № 74/2010 на Комисията от 26 януари 2010 година за изменение на регламенти (ЕО) № 2336/2003, (ЕО) № 341/2007, (ЕО) № 1580/2007 и (ЕО) № 376/2008 по отношение на условията и формата за уведомяване на Комисията 28
- Регламент (ЕС) № 75/2010 на Комисията от 26 януари 2010 година за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 31
- Регламент (ЕС) № 76/2010 на Комисията от 26 януари 2010 година относно изменение на представителните цени и размера на допълнителните вносни мита за някои продукти от сектора на захарта, определени с Регламент (ЕО) № 877/2009 за 2009/10 пазарна година 33

Цена: 4 EUR

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

(Продължава на вътрешната корица)

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

IV *Актове, приети преди 1 декември 2009 г. по силата на Договора за ЕО, Договора за ЕС и Договора за Евратом*

2010/48/ЕО:

- ★ **Решение на Съвета от 26 ноември 2009 година относно сключването от Европейската общност на Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания** 35

2010/49/ЕО:

- ★ **Решение на Комисията от 30 ноември 2009 година за определяне на първите региони за започване на дейностите на Визовата информационна система (ВИС) (нотифицирано под номер C(2009) 8542)** 62

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 72/2010 НА КОМИСИЯТА

от 26 януари 2010 година

за определяне на процедурите за провеждане на проверки от Комисията в областта на сигурността на въздухоплаването

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 300/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 година относно общите правила в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2320/2002⁽¹⁾, и по-специално член 15 от него,

като има предвид, че:

- (1) За да осъществява мониторинг на прилагането на Регламент (ЕО) № 300/2008 от държавите-членки, Комисията следва да провежда проверки. Организирането на проверки под надзора на Комисията е необходимо, за да се провери ефективността на националните програми за контрол на качеството.
- (2) Комисията и държавите-членки следва да работят в тясно сътрудничество по време на подготовката и провеждането на проверките от Комисията.
- (3) Комисията следва да разполага с възможност да включва в своите екипи, извършващи проверките, квалифицирани национални одитори, предоставени на разположение на Комисията от държавите-членки.
- (4) Проверките от Комисията и докладването по тях трябва да се извършват в съответствие с определена процедура, включваща стандартна методология.
- (5) Държавите-членки следва да осигурят бързо отстраняване на недостатъците, открити по време на проверките от Комисията.

- (6) Комисията следва да бъде в състояние да провежда последващи проверки с цел да провери дали са отстранени недостатъците.
- (7) Следва да има процес за отстраняване на недостатъците, които се считат за толкова сериозни, че биха могли да имат значително въздействие върху цялостното ниво на сигурност на въздухоплаването в Общността.
- (8) Предвидените в настоящия регламент мерки отговарят на становището на комитета, създаден по силата на член 19, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 300/2008,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

Настоящият регламент определя процедурите за провеждане на проверки от Комисията с цел мониторинг на прилагането на Регламент (ЕО) № 300/2008 от страна на държавите-членки. Проверките от Комисията обхващат компетентните органи на държавите-членки, както и избрани летища, оператори и образувания, които прилагат стандартите за сигурност на въздухоплаването. Проверките се извършват по прозрачен, ефективен, хармонизиран и последователен начин.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „компетентен орган“ означава националният орган, определен от държава-членка в съответствие с член 9 от Регламент (ЕО) № 300/2008;

⁽¹⁾ ОВ L 97, 9.4.2008 г., стр. 72.

2. „проверка от Комисията“ означава преглед от инспектори на Комисията на съществуващия контрол на качеството и мерките, процедурите и структурите за сигурност на гражданското въздухоплаване, за определяне на нивото на съответствие с Регламент (ЕО) № 300/2008;
3. „инспектор на Комисията“ означава лице с подходяща квалификация, наето от Комисията, или лице, наето от държава-членка да извършва мониторинг за съответствие на национално равнище от името на компетентния орган, и избрано да участва в проверките, провеждани от Комисията;
4. „комитет“ означава комитетът, създаден по силата на член 19, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 300/2008;
5. „недостатък“ означава неспазване на изискванията, предвидени в Регламент (ЕО) № 300/2008;
6. „национален одитор“ означава лице, наето от държава-членка да извършва мониторинг за съответствие на национално равнище от името на компетентния орган;
7. „изпитване“ означава изпробване на мерките за сигурност на въздухоплаването, когато с цел изпитване ефективността на прилагане на съществуващите мерки за сигурност се симулира намерение за осъществяване на акт на незаконна намеса;
8. „компенсаторна мярка“ означава временна мярка или набор от мерки, целящи максималното възможно ограничаване на въздействието на даден недостатък, открит при провеждането на проверка, преди той да бъде напълно отстранен.

ГЛАВА II

ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 3

Сътрудничество на държавите-членки

1. Без да се засягат отговорностите на Комисията, държавите-членки си сътрудничат с Комисията при изпълнение на задачите по проверка. Това сътрудничество се осъществява по време на фазите на подготовка, мониторинг и докладване.
2. Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че съобщението за проверката остава поверително, с цел да не се изложи на риск процесът на проверка.

Член 4

Упражняване правомощията на Комисията

1. Всяка държава-членка гарантира, че инспекторите на Комисията могат да упражняват своите инспекторски

правомощия, свързани със сигурността на гражданското въздухоплаване по отношение на компетентния орган съгласно Регламент (ЕО) № 300/2008 и по отношение на всяко летище, оператор и образование, предмет на посочения регламент.

2. Всяка държава-членка при поискване осигурява на инспекторите на Комисията достъп до всички съответни документи, необходими за оценка на съответствието с общите стандарти.

3. Когато инспектори на Комисията срещнат трудности при изпълнение на своите задължения, съответните държави-членки подпомагат Комисията за пълното изпълнение на нейната задача с всички средства в рамките на своите законови правомощия.

Член 5

Критерии за квалификация на инспекторите на Комисията

За да отговарят на изискванията за участие в провеждането на проверки от Комисията, инспекторите на Комисията трябва да притежават съответните теоретични познания и практически опит, както и да са преминали успешно обучение.

Това обучение:

- а) се предоставя от службите на Комисията;
- б) е начално и периодично;
- в) трябва да гарантира стандарт на работа, съответстващ на целите за установяване дали мерките за сигурност се прилагат съгласно Регламент (ЕО) № 300/2008.

Началното обучение включва изпит.

Член 6

Участие на национални одитори в проверки, провеждани от Комисията

1. Държавите-членки предоставят на разположение на Комисията национални одитори, които са в състояние да участват в проверките, провеждани от Комисията, както и в свързаните с тях етапи на подготовка и докладване.
2. Държавите-членки предоставят на Комисията подробни данни за поне един, но не повече от пет национални одитора, които могат да бъдат повикани да участват в проверки, провеждани от Комисията.

3. Списъкът на всички национални одитори, които са посочени от държавите-членки и отговарят на критериите от член 5, се предоставя ежегодно на комитета.

4. Национален одитор не участва в проверки, провеждани от Комисията, в държавата-членка, в която е нает.

5. Заявките за участие на националните одитори в проверки, провеждани от Комисията, се предават своевременно на компетентните органи, обикновено поне два месеца преди предвиденото начало на проверката.

6. Разходите, произтичащи от участието на национални одитори в проверки, провеждани от Комисията, се поемат от Комисията в съответствие с правилата на Общността.

ГЛАВА III

ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРОВЕЖДАНЕ НА ПРОВЕРКИ ОТ КОМИСИЯТА

Член 7

Уведомяване за проверки

1. Комисията уведомява компетентния орган, на чиято територия ще се извършва проверка, поне два месеца предварително.

2. Едновременно с уведомлението за проверката се изпраща, ако това е уместно, предварителен въпросник, който трябва да бъде попълнен от компетентния орган, заедно с искане за цялата съответна документация. Попълненият въпросник, заедно с цялата поискана документация, се предава на Комисията поне две седмици преди предвиденото начало на проверката.

3. Когато Комисията разполага с информация, съгласно която на едно летище съществуват недостатъци, които могат да имат значително въздействие върху цялостното ниво на сигурност на въздухоплаването в Общността, се провежда консултация с компетентния орган на съответната държава-членка и тогава срокът за подаване на предизвестие за провеждане на проверка може да бъде намален на две седмици. В този случай параграфи 1 и 2 от настоящия член не се прилагат.

Член 8

Подготовка на проверките

1. Инспекторите на Комисията извършват подготвителни действия, които осигуряват ефикасност, точност и последователност на проверките.

2. На компетентния орган се предоставят имената на инспекторите на Комисията, които са оправомощени да извършват проверка, както и друга подробна информация, по целесъобразност.

3. За всяка проверка компетентният орган определя координатор, който извършва практическата организация, свързана

с дейността на предстоящата проверка. Не по-късно от три седмици след получаване на уведомяването за провеждане на проверка държавите-членки предоставят на Комисията името и данните за връзка с координатора.

Член 9

Провеждане на проверките

1. Инспекторите на Комисията провеждат проверките ефективно и ефикасно, като спазват изискванията както за своята собствена безопасност и сигурност, така и за тази на другите. Инспектори на Комисията, чието поведение по време на проверка не отговаря на тези стандарти, могат да не бъдат включени в други проверки, провеждани от Комисията.

2. За извършване на мониторинг за спазването на изискванията за сигурност на гражданското въздухоплаване, постановени в Регламент (ЕО) № 300/2008, се използва стандартна методология.

Провеждането на проверки се основава на системно събиране на информация, като се използват една или повече от следните техники:

- а) наблюдения;
- б) проверки;
- в) интервюта;
- г) проверка на документи; и
- д) изпитвания.

3. При извършване на дейности, свързани с проверките, инспекторите на Комисията се придружават от представител на компетентния орган. Поведението на придружаващото лице не трябва да влияе на ефективността или ефикасността на дейностите, свързани с проверките.

4. Инспекторите на Комисията носят карта, с която те се легитимират като лица, упълномощени да извършват проверки от името на Комисията, и летишна идентификационна карта, която позволява достъп до всички райони, необходими за проверката. Форматът на летишната идентификационна карта не трябва да влияе на ефективността или ефикасността на дейностите, свързани с проверките.

5. Изпитвания се извършват само след предварително уведомяване, в тясно сътрудничество с компетентния орган.

6. Държавите-членки гарантират, че инспекторите на Комисията са оправомощени да носят предмети, използвани при изпитванията, включително такива, които представляват или приличат на забранени предмети, във всички райони, до които е необходим достъп по време на проверката, както и при преминаване за провеждане на проверка или след провеждането на такава, съгласно съществуващите съвместни протоколи.

7. Компетентният орган се информира при първа възможност относно всички сериозни недостатъци, открити по време на проверката, проведена от Комисията. В допълнение и без да се засяга член 10, когато това е практически осъществимо, инспекторите на Комисията представят неофициално устно обобщение на своите констатации на място след приключване на проверката.

Член 10

Доклад за проверката

1. В срок от шест седмици след завършване на проверката докладът за нея се предава от Комисията на компетентния орган.

Компетентният орган уведомява незабавно проверяваното летище, оператор или образувание относно съответните констатации.

2. В доклада се изброяват констатациите на инспекторите, както и всички открити недостатъци. Докладът може да съдържа препоръки за коригиращи мерки.

3. При оценяване на прилагането на Регламент (ЕО) № 300/2008 се използва следната класификация:

- а) пълно съответствие;
- б) има съответствие, но е желателно подобрене;
- в) липса на съответствие;
- г) липса на съответствие, със сериозни недостатъци;
- д) неприложимо;
- е) непотвърдено.

Член 11

Отговор на компетентния орган

1. В срок от три месеца от датата на изпращане на доклада за проверката, компетентният орган представя на Комисията писмен отговор на доклада, който:

- а) разглежда констатациите и препоръките;

б) представя план за действие, в който се определят действията и сроковете за отстраняване на всички установени недостатъци.

2. При последващи проверки отговорът на компетентния орган се представя в рамките на шест седмици от датата на изпращане на доклада за проверката.

3. Когато в доклада за проверката не са отбелязани недостатъци, отговор не се изисква.

Член 12

Отстраняване на недостатъците

1. Отстраняването на недостатъците, открити по време на проверките, се извършва незабавно. Когато отстраняването не може да се извърши незабавно, се прилагат компенсаторни мерки.

2. Компетентният орган потвърждава писмено отстраняването на недостатъците пред Комисията. Това потвърждение се основава на дейностите по мониторинг за съответствие, извършени от компетентния орган.

3. Компетентният орган се уведомява, когато даден доклад за проверка не изисква последващи действия.

Член 13

Последващи проверки

1. След получаване на отговора от компетентния орган, както и на всички необходими пояснения, Комисията може да проведе последваща проверка.

2. На компетентния орган се дава предизвестие от поне две седмици относно провеждането на последваща проверка на негова територия.

3. Основният акцент при последващите проверки са областите, в които са открити недостатъци по време на първоначалната проверка от Комисията.

ГЛАВА IV

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 14

Информация до комитета

На комитета се предоставя редовно информация относно прилагането на програмата на Комисията за провеждане на проверки, както и относно резултатите от нейните оценки.

*Член 15***Уведомяване на компетентните органи относно сериозните недостатъци**

1. Компетентният орган се уведомява, ако при проверка на летище на негова територия е разкрит сериозен недостатък, който би могъл да има значително въздействие върху цялостното ниво на сигурност на въздухоплаването в Общността. Тази информация се предава незабавно и на компетентните органи на всички държави-членки.

2. Компетентните органи се уведомяват незабавно и в случаите, когато Комисията разполага с достоверна информация относно действия за отстраняване на недостатъци, включително компенсаторни мерки, които потвърждават, че съобщените

съгласно настоящия член недостатъци вече нямат значително въздействие върху цялостното ниво на сигурност на въздухоплаването в Общността.

*Член 16***Влизане в сила**

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той започва да се прилага от датата, определена в правилата за прилагане, приети в съответствие с процедурата, посочена в член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 300/2008, но не по-късно от 29 април 2010 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 26 януари 2010 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 73/2010 НА КОМИСИЯТА

от 26 януари 2010 година

за определяне на изисквания относно качеството на аеронавигационните данни и аеронавигационната информация за единното европейско небе

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 552/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2004 г. относно оперативната съвместимост на европейската мрежа за управление на въздушното движение (Регламент за оперативна съвместимост) ⁽¹⁾, и по-специално член 3, параграф 5 от него,като взе предвид Регламент (ЕО) № 549/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2004 г. за определяне на рамката за създаването на единно европейско небе (Рамковия регламент) ⁽²⁾, и по-специално член 8, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) С цел гарантиране на безопасността и в подкрепа на новите концепции за опериране в рамките на европейската мрежа за управление на въздушното движение (наричана по-нататък „ЕАТМН“) са необходими аеронавигационни данни и аеронавигационна информация с подходящо качество.
- (2) Международната организация за гражданско въздухоплаване (наричана по-нататък „ИКАО“) е определила изискванията за качеството на аеронавигационните данни и аеронавигационната информация по отношение на точност, разрешаваща способност и интегритет, които трябва да бъдат постигнати и поддържани в рамките на ЕАТМН при обработване на аеронавигационни данни и аеронавигационна информация.
- (3) Счита се, че тези изисквания на ИКАО осигуряват изходни параметри, които са достатъчни за настоящите изисквания за качество на данните, но съществуват известни недостатъци, които следва да бъдат разглеждани, особено по отношение на поддържането на бъдещи приложения.
- (4) Приложение 15 към Конвенцията за международната гражданска авиация (наричана по-нататък „Чикагската конвенция“) би следвало да предостави основните изходни параметри за изискванията за качество на данните. Позоваването на разпоредбите на приложение 15 към Чикагската конвенция не следва автоматично да се разглежда като позоваване на приложение 4 към Чикагската конвенция или на други приложения към Чикагската конвенция.
- (5) Прегледът на сегашната ситуация показва, че изискванията за качество, свързани с аеронавигационните данни и аеро-

навигационната информация, невинаги се спазват в рамките на ЕАТМН, по-специално изискванията за точност и интегритет.

- (6) Често все още се наблюдава използване на хартиен носител и човешка намеса във веригата от аеронавигационни данни, което води до увеличаване на възможността за въвеждане на грешки и влошаване на качеството на данните. По тази причина следва да бъдат предприети мерки за подобряване на ситуацията.
- (7) На Евроконтрол бе даден мандат съгласно член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 549/2004 да разработи изисквания за допълване и засилване на приложение 15 към Чикагската конвенция с цел получаване на аеронавигационна информация с достатъчно добро качество. Настоящият регламент се основава на съответния мандатен доклад от 16 октомври 2007 г.
- (8) В съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 552/2004 аеронавигационната информация следва да бъде предоставяна постепенно в електронен вид въз основа на общо съгласувано и стандартизирано множество от данни. Тези изисквания следва в крайна сметка да се прилагат за всички аеронавигационни данни и за аеронавигационната информация, които попадат в приложното поле на настоящия регламент.
- (9) Настоящият регламент следва да не обхваща военните операции и учения, посочени в член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 549/2004.
- (10) Военните организации, които предоставят аеронавигационна информация за ползване при полети в рамките на общия въздушен трафик, са важно звено при обработката на аеронавигационните данни и държавите-членки следва да гарантират, че качеството на тези данни е достатъчно добро за използването им по предназначение.
- (11) Навременното предоставяне и публикуване на нови или изменени аеронавигационни данни и аеронавигационна информация в съответствие с измененията и изискванията за циклите на актуализиране на ИКАО и държавите-членки се считат за важни при осигуряване на качество на данните.
- (12) Държавите-членки следва да упражняват ефективно управление и контрол върху всички дейности по изготвяне на първични аеронавигационни данни и аеронавигационна информация, за да се гарантира, че качеството на предоставените данни е достатъчно добро за използването им по предназначение.

⁽¹⁾ ОВ L 96, 31.3.2004 г., стр. 26.

⁽²⁾ ОВ L 96, 31.3.2004 г., стр. 1.

- (13) Съставните части и процедурите, използвани от субектите, изготвящи първичните данни, трябва да бъдат оперативни съвместими със системите, съставните им части и процедурите, използвани от доставчиците на аеронавигационно информационно обслужване, за да се осигури безопасно, непрекъснато и ефикасно функциониране на EATMN.
- (14) С оглед на поддържането или повишаването на съществуващите равнища на безопасност на операциите от държавите-членки следва да се изисква да гарантират, че заинтересованите страни правят оценка на безопасността, включваща процеси за определяне на опасностите и за оценка и намаляване на риска. Хармонизираното осъществяване на тези процеси по отношение на системите, обхванати от настоящия регламент, налага да бъдат определени конкретни изисквания за безопасност за всяко от изискванията за оперативна съвместимост и за всяка от експлоатационните характеристики.
- (15) В съответствие с член 3, параграф 3, буква г) от Регламент (ЕО) № 552/2004 правилата за прилагане за оперативната съвместимост следва да описват специфичните процедури за оценка на съответствието, които се използват за оценка на съответствието или на годността за използване на съставните части, както и за проверка на системите.
- (16) Настоящият регламент засяга широк кръг от заинтересовани страни. Следователно той следва да отчете индивидуалните възможности и нива на ангажираност във веригата от данни на тези страни, за да се гарантира, че разпоредбите се прилагат постепенно с цел постигане на изискваното качество на данните.
- (17) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета за единно небе,
- а) интегриран аеронавигационен информационен пакет (IAIP), определен в член 3, точка 7, предоставен от държавите-членки, с изключение на циркулярите за аеронавигационна информация;
- б) електронни данни за препятствия или техни елементи, ако те се предоставят от държавите-членки;
- в) електронни данни за терена или техни елементи, ако те се предоставят от държавите-членки;
- г) картографски данни за летищата, ако се предоставят от държавите-членки.

2. Настоящият регламент се прилага за следните страни:

- а) доставчици на аеронавигационно обслужване;
- б) операторите на тези летища и вертолетни площадки, за които в националните сборници за аеронавигационна информация и публикация (instrument flight rules (IFR) или Special-visual flight rules (VFR) са публикувани процедури по правилата за полети по прибори или специални правила за визуални полети;
- в) публичноправни или частноправни организации, които предоставят, за целите на настоящия регламент:
- i) обслужване по изготвяне и предоставяне на първични данни от наблюдение;
- ii) обслужване по изработване на процедури;
- iii) електронни данни за терена;
- iv) електронни данни за препятствия.

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

Настоящият регламент определя изискванията относно качеството на аеронавигационните данни и аеронавигационната информация по отношение на точност, разрешаваща способност и интегритет.

Член 2

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за системите на Европейската мрежа за управление на въздушното движение („EATMN“), техните съставни части и свързаните с тях процедури, които са включени в изготвянето на първични данни, съставянето, съхранението, манипулацията, обработката, преноса и разпространението на аеронавигационни данни и аеронавигационна информация.

Той се прилага за следните аеронавигационни данни и аеронавигационна информация:

3. Настоящият регламент се прилага до момента на предоставяне на аеронавигационните данни и/или аеронавигационната информация от доставчика на аеронавигационно информационно обслужване на следващия целеви потребител.

При разпространение, осъществявано по неелектронен път, настоящият регламент се прилага до момента, в който аеронавигационните данни и/или аеронавигационната информация бъдат предоставени на организацията, отговорна за предоставяне на физическото разпространение.

При автоматично разпространение чрез използване на пряка електронна връзка между доставчика на аеронавигационно информационно обслужване и организацията, която получава аеронавигационни данни и/или аеронавигационна информация, настоящият регламент се прилага:

- а) до момента, в който следващият целеви потребител получи достъп и извлече аеронавигационните данни и/или аеронавигационната информация от доставчика на аеронавигационно информационно обслужване, или
- б) до момента, в който аеронавигационните данни и/или аеронавигационната информация бъдат доставени от доставчика на аеронавигационно информационно обслужване в системата на следващия целеви потребител.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат определенията в член 2 от Регламент (ЕО) № 549/2004. Прилагат се и следните определения:

1. „аеронавигационни данни“ са сбор от аеронавигационни факти, понятия или инструкции във формализиран вид, подходящ за съобщаване, интерпретиране или обработка;
2. „аеронавигационна информация“ е информация, получена в резултат на събиране, анализ и форматиране на аеронавигационни данни;
3. „качество на данните“ е степента или нивото на увереност, че предоставените данни отговарят на изискванията на потребителите на данните по отношение на точност, разрешаваща способност и интегритет;
4. „точност“ е степента на съответствие между прогнозната или измерената стойност и действителната стойност;
5. „разрешаваща способност“ е броят единици или цифри, чрез които е изразена и използвана измерена или изчислена стойност;
6. „интегритет“ е степента на увереност, че даден елемент от данни и неговата стойност не са били изгубени или изменени от момента на изготвяне на първичните данни или на разрешена промяна на същите;
7. „интегриран аеронавигационен информационен пакет“ (наричан по-нататък „AIP“) е пакет, който се състои от следните елементи:
 - а) сборник за аеронавигационна информация и публикация (наричан по-нататък „AIP“), включително измененията;
 - б) AIP добавка;
 - в) NOTAM, както е определен в точка 17 и предполетните информационни бюлетини;
 - г) циркуляри за аеронавигационна информация; и
 - д) контролен лист (checklist) и списъци на валидните съобщения NOTAM;
8. „данни за препятствия“ са данни относно всички неподвижни (временни или постоянни) и подвижни обекти или части от тях, които се намират в зоната, предназначена за наземно движение на въздухоплавателните средства, или които се намират над определена повърхност, предназначена да осигури защита на въздухоплавателните средства в полет;
9. „данни за терена“ са данни за земната повърхност, включващи естествени характеристики, като планини, хълмове, ридове, долини, водни басейни, постоянно ледено или снежно покритие, с изключение на препятствията;
10. „картографски данни за летищата“ е информация, която представя стандартни летищни характеристики за определена зона, включително геопространствени данни и метаданни;
11. „данни от наблюдение“ са геопространствени данни, определени чрез измерване или наблюдение;
12. „изработване на процедури“ е комбинация от аеронавигационни данни с конкретни полетни инструкции за определяне на процедури за долитане и/или процедури за отлитане по правилата за полети по прибори, които гарантират адекватно ниво на безопасност на полетите;
13. „доставчик на аеронавигационно информационно обслужване“ е организация, отговорна за предоставяне на аеронавигационно информационно обслужване, сертифицирана в съответствие с Регламент (ЕО) № 2096/2005 на Комисията ⁽¹⁾;
14. „следващ целеви потребител“ е организацията, която получава аеронавигационната информация от доставчика на аеронавигационно информационно обслужване;
15. „пряка електронна връзка“ е цифрова връзка между компютърни системи, която позволява пренос на данни между тях без човешка намеса;
16. „елемент от данни“ е отделен атрибут на цялостно множество от данни, на който се дава стойност, определяща неговия настоящ статус;
17. „NOTAM“ е съобщение, разпространявано по телекомуникационен път, което съдържа информация за въвеждането в действие, състоянието или промяната на всяко аеронавигационно оборудване, обслужване, процедура или опасност, навременното познаване на които има важно значение за персонала, който работи в областта на летателната експлоатация;
18. „цифрово съобщение NOTAM“ е множество от данни, съдържащо информацията, включена в NOTAM в структуриран формат, който може да бъде разбран напълно от автоматизирана компютърна система без човешка намеса;
19. „субект, изготвящ първични данни“ е организация, отговорна за изготвяне на първични данни;
20. „изготвяне на първични данни“ е създаване на нов елемент от данни с неговата съответна стойност, модификация на стойността на съществуващ елемент от данни или заличаване на съществуващ елемент от данни;
21. „период на валидност“ е периодът между датата и часа на публикуване на аеронавигационната информация и датата и часа, когато аеронавигационната информация престават да бъде ефективна;
22. „валидиране на данни“ е процесът, който гарантира, че данните отговарят на изискванията за съответното приложение или използване по предназначение;

⁽¹⁾ ОВ L 335, 21.12.2005 г., стр. 13.

23. „проверка на данни“ е оценката на изходните данни от обработката на аеронавигационни данни с цел да се гарантира точност и последователност по отношение на входящите данни и приложимите за данните стандарти, правила и конвенции, използвани в този процес;

24. „критични данни“ са данни с ниво на интегритет, както е определено в глава 3, раздел 3.2, точка 3.2.8, буква а) от приложение 15 към Конвенцията за международната гражданска авиация (наричана по-нататък „Чикагската конвенция“);

25. „съществени данни“ са данни с ниво на интегритет, както е определено в глава 3, раздел 3.2, точка 3.2.8, буква б) от приложение 15 към Чикагската конвенция.

ГЛАВА II

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОПЕРАТИВНА СЪВМЕСТИМОСТ И ЕКСПЛОАТАЦИОННИ ХАРАКТЕРИСТИКИ

Член 4

Множество от данни

Страните, посочени в член 2, параграф 2, предоставят аеронавигационни данни и аеронавигационна информация в съответствие със спецификациите за множествата от данни, описани в приложение I.

Член 5

Обмен на данни

1. Страните, посочени в член 2, параграф 2, гарантират, че аеронавигационните данни и аеронавигационната информация, посочени в член 2, параграф 1, втора алинея, се обменят между тях с помощта на пряка електронна връзка.

2. Доставчиците на аеронавигационно обслужване гарантират, че аеронавигационните данни и аеронавигационната информация, посочени в член 2, параграф 1, втора алинея, се обменят между тях в съответствие с изискванията към формата за обмен на данни, предвидени в приложение II.

3. Държавите-членки могат да изключат цифровите съобщения NOTAM от формата за обмен на данни, посочен в параграф 2.

4. Доставчиците на аеронавигационно информационно обслужване гарантират, че всички аеронавигационни данни и аеронавигационна информация в AIP, AIP поправките и AIP добавките, предоставени от държава-членка, се предоставят на следващия целеви потребител при спазване на поне следните условия:

а) те са в съответствие с изискванията за публикуване, определени в стандартите на ИКАО, посочени в точки 4 и 8 от приложение III;

б) те се предоставят по начин, позволяващ съдържанието и форматът на документа да могат да бъдат прочетени директно върху компютърния монитор; и

в) те са в съответствие с изискванията към формата за обмен на данни, предвидени в приложение II.

Член 6

Качество на данните

1. Държавите-членки гарантират, че доставчиците на аеронавигационно обслужване спазват изискванията за качество на данните, предвидени в приложение IV, част А.

2. При предоставяне на аеронавигационни данни и/или аеронавигационна информация страните, посочени в член 2, параграф 2, спазват изискванията за доказателствата, предвидени в приложение IV, част Б.

3. При обмен на аеронавигационни данни и/или аеронавигационна информация между тях, страните, посочени в член 2, параграф 2, постигат организационни договорености в съответствие с изискванията, предвидени в приложение IV, част В.

4. Когато изпълняват ролята на субекти, изготвящи първични данни, страните, посочени в член 2, параграф 2, спазват изискванията за изготвяне на първични данни, предвидени в приложение IV, част Г.

5. Доставчиците на аеронавигационно информационно обслужване гарантират, че качеството на аеронавигационните данни и аеронавигационната информация, предоставени на следващия целеви потребител от субектите, изготвящи първични данни, които не са посочени в член 2, параграф 2, е достатъчно добро за използването им по предназначение.

6. Когато изпълняват ролята на организация, отговорна за отправяне на официално искане за изготвяне на първични данни, страните, посочени в член 2, параграф 2, гарантират, че:

а) данните се създават, модифицират или заличават в съответствие с техните инструкции;

б) без да се засяга приложение IV, част В, техните инструкции за изготвяне на първични данни съдържат поне следното:

i) недвусмислено описание на данните, които трябва да бъдат създадени, модифицирани или заличени;

ii) потвърждение на организацията, на която ще бъдат предоставени данните;

iii) датата и часа на предоставяне на данните;

iv) формата за докладване на изготвянето на първичните данни, който трябва да бъде използван от субекта, изготвящ първичните данни.

7. Страните, посочени в член 2, параграф 2, спазват изискванията за обработка на данни, предвидени в приложение IV, част Д.

8. Страните, посочени в член 2, параграф 2, гарантират, че са създадени и се прилагат механизми за докладване на грешки, получаване на обратна информация и отстраняване на грешки в съответствие с изискванията, предвидени в приложение IV, част Е.

Член 7

Последователност, навременност и работа на персонала

1. Ако аеронавигационните данни или аеронавигационната информация се дублират в AIP на повече от една държава-членка, доставчиците на аеронавигационно информационно обслужване, които отговарят за посочените AIP, създават механизми, за да гарантират последователност между дублираната информация.

2. Доставчиците на аеронавигационно информационно обслужване гарантират, че аеронавигационните данни и аеронавигационната информация, публикувани в AIP на тяхната държава-членка, са аотирани, така че да се отбележат тези, които не отговарят на изискванията за качество на данните, предвидени в настоящия регламент.

3. Доставчиците на аеронавигационно информационно обслужване гарантират, че последните цикли на актуализиране, приложими за AIP поправките и AIP добавките, са обществено достъпни.

4. Страните, посочени в член 2, параграф 2, гарантират, че техният персонал, изпълняващ задачи по предоставяне на аеронавигационни данни или аеронавигационна информация, е запознат със следното и го прилага:

- а) изискванията за AIP поправките, AIP добавките и съобщенията NOTAM, определени в стандартите на ИКАО, посочени в точки 5, 6 и 7 от приложение III;
- б) циклите на актуализиране, приложими за издаването на AIP поправки и добавки, посочени в буква а) от настоящия параграф, за районите, за които те предоставят аеронавигационни данни или аеронавигационна информация.

5. Без да се засяга Регламент (ЕО) № 2096/2005, страните, посочени в член 2, параграф 2, гарантират, че техният персонал, изпълняващ задачи по предоставяне на аеронавигационни данни или аеронавигационна информация, е адекватно обучен, компетентен и оправомощен да изпълнява задачите, които се изискват от него.

Член 8

Изисквания към инструментите и софтуера

Страните, посочени в член 2, параграф 2, гарантират, че всички инструменти и софтуер, използвани при изготвянето на първични данни, съставянето, съхранението, манипулацията, обработката и преноса на аеронавигационни данни и/или аеронавигационна информация, отговарят на изискванията, предвидени в приложение V.

Член 9

Защита на данните

1. Страните, посочени в член 2, параграф 2, гарантират, че аеронавигационните данни и аеронавигационната информация са защитени в съответствие с изискванията, предвидени в приложение VI.

2. Страните, посочени в член 2, параграф 2, гарантират, че съществува възможност за проследяване на всеки елемент от данни по време на неговия период на валидност и поне 5 години след края на този период или до 5 години след края на периода на валидност на всеки елемент от данни, изчислен или изведен от него, в рамките на по-късно изтичащия срок.

ГЛАВА III

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ УПРАВЛЕНИЕТО НА КАЧЕСТВОТО, БЕЗОПАСНОСТТА И СИГУРНОСТТА

Член 10

Изисквания към управлението

1. Без да се засяга Регламент (ЕО) № 2096/2005, страните, посочени в член 2, параграф 2, въвеждат и поддържат система за управление на качеството, която обхваща техните дейности по предоставяне на аеронавигационни данни и аеронавигационна информация, съгласно изискванията, предвидени в приложение VII, част А.

2. Страните, посочени в член 2, параграф 2, гарантират, че системата за управление на качеството, посочена в параграф 1 от настоящия член, определя процедури за спазване на целите на управлението на безопасността, предвидени в приложение VII, част Б, и целите на управлението на сигурността, предвидени в приложение VII, част В.

3. Страните, посочени в член 2, параграф 2, гарантират, че всички промени в съществуващите системи, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея, или въвеждането на нови системи се предхождат от оценка на безопасността, включително определяне на опасностите и процес за оценка на риска и намаляването му, осъществявани от съответните страни.

4. По време на оценката на безопасността изискванията, посочени в член 7, параграф 3, приложение I, приложение II и приложение IV, част А, точки 1 и 2, се считат за изисквания за безопасност и се вземат предвид като минимум.

ГЛАВА IV

ОЦЕНКА НА СЪОТВЕТВИЕТО И ДОПЪЛНИТЕЛНИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 11

Съответствие или годност за използване на съставните части

Преди издаването на декларациите на ЕО за съответствие или годност за използване, посочени в член 5 от Регламент (ЕО) № 552/2004, производителите на съставни части на системите, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея от настоящия регламент, или техните упълномощени представители, установени в Съюза, оценяват съответствието или годността за използване на тези съставни части в съответствие с изискванията, предвидени в приложение VIII.

Член 12**Проверка на системите**

1. Доставчиците на аеронавигационно обслужване, които могат да докажат или са доказали, че изпълняват условията, предвидени в приложение IX, провеждат проверка на системите, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея, в съответствие с изискванията, предвидени в приложение X, част А.

2. Доставчиците на аеронавигационно обслужване, които не могат да докажат, че изпълняват условията, предвидени в приложение IX, възлагат на нотифициран орган проверка на системите, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея. Тази проверка се провежда в съответствие с изискванията, предвидени в приложение X, част Б.

Член 13**Допълнителни изисквания**

Страните, посочени в член 2, параграф 2, букви б) и в):

- а) гарантират, че техният персонал, който изпълнява задачи по изготвяне на първични данни, съставяне, съхранение, манипулация, обработка, пренос или разпространение на аеронавигационни данни или аеронавигационна информация, притежава разрешенията, свързани със сигурността, според случая;
- б) гарантират, че техният персонал, който изпълнява задачи по предоставяне на аеронавигационни данни или аеронавигационна информация, е надлежно информиран относно изискванията, предвидени в настоящия регламент;
- в) изготвят и поддържат ръководства за опериране (operations manuals), съдържащи необходимите инструкции и информация, за да дадат възможност на техния персонал, който изпълнява задачи по предоставяне на аеронавигационни данни или аеронавигационна информация, да прилага настоящия регламент;

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 26 януари 2010 година.

г) гарантират, че ръководствата, посочени в буква в), са достъпни и актуални, като тяхната актуализация и разпространение са обект на съответно управление на качеството и на конфигуриране на документацията;

д) гарантират, че техните работни методи и оперативни процедури са в съответствие с настоящия регламент.

ГЛАВА V**ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ****Член 14****Преходни разпоредби**

1. Държавите-членки, които преди влизането в сила на настоящия регламент са уведомили ИКАО относно съответно различие съгласно член 38 от Чикагската конвенция, могат да запазят своите национални разпоредби по въпросите, изброени в приложение XI към настоящия регламент, най-късно до 30 юни 2014 г.

2. Аеронавигационните данни и аеронавигационната информация, публикувани преди 1 януари 2013 г. и неизменени, се привеждат в съответствие с настоящия регламент най-късно до 30 юни 2017 г.

Член 15**Влизане в сила и прилагане**

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 юли 2013 г.

2. Чрез дерогация от параграф 1, втора алинея член 4, член 5, параграфи 1, 2 и 3 и параграф 4, буква в) се прилагат от 1 юли 2014 г.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СПЕЦИФИКАЦИИ ЗА МНОЖЕСТВАТА ОТ ДАННИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 4

ЧАСТ А

IAIR, картографски данни за летищата и електронни данни за препятствията

1. Аеронавигационните данни и аеронавигационната информация, посочени в член 2, параграф 1, втора алинея, букви а), б) и г), се предоставят съгласно общи спецификации за множествата от данни, които:
- а) се документират:
 - чрез използване на унифицирания език за моделиране (UML), определен в документа, посочен в приложение III, точка 13, под формата на диаграми на класовете и свързаните определения за класове, атрибути, асоциации и списъци със стойности, или
 - чрез използване на каталог на характеристиките, определен в съответствие със стандарта ISO, посочен в приложение III, точка 25;
 - б) определят като отделни елементи от данни всяка аеронавигационна характеристика, за която се изисква да се публикува информация в съответствие със стандартите на ИКАО, посочени в приложение III, точка 10, и документа на Eurocae, посочен в приложение III, точка 24;
 - в) предоставят за всеки атрибут определение на неговите позволени стойности под формата на вид данни, обхват от стойности или номериран списък;
 - г) включват определянето на времеви модел по универсалното координирано време (UTC), който може да изрази пълния жизнен цикъл на една аеронавигационна характеристика:
 - от датата и часа на създаване до датата и часа на окончателно оттегляне;
 - включително постоянните промени, които създават нови изходни параметри за съответната характеристика.
 - д) включват определяне на правилата, които могат да ограничат възможните стойности на свойствата на характеристиката или варирането във времето на тези стойности. Това включва като минимум:
 - ограничения, които налагат точност, разрешаваща способност и интегритет за данните за позицията (хоризонтална и вертикална);
 - ограничения, които налагат навременност за данните;
 - е) прилагат конвенция за наименоване за характеристиките, атрибутите и асоциациите, която избягва използването на съкращения;
 - ж) основават описанието на геометрични елементи (точка, крива, повърхност) на стандарта ISO, посочен в приложение III, точка 14;
 - з) основават описанието на информацията от метаданни на стандарта ISO, посочен в приложение III, точка 15;
 - и) включват елементите от метаданни, изброени в приложение I, част В.
2. По отношение на стандартите ISO, съответният сертификат, издаден от надлежно акредитирана организация, се счита за достатъчно доказателство за съответствие. Страните, посочени в член 2, параграф 2, приемат да предоставят документация, свързана със сертифицирането, на националния орган за надзор при поискване.

ЧАСТ Б

Множества от електронни данни за терена

Електронните данни за терена, посочени в член 2, параграф 1, втора алинея, буква в):

- а) се предоставят в цифров формат в съответствие със стандартите на ИКАО, посочени в приложение III, точки 9 и 12;
- б) включват елементите от метаданни, изброени в приложение I, част В.

ЧАСТ В

Метаданни

Метаданните за спецификациите за множествата от данни, определени в части А и Б, включват като минимум следните елементи:

- а) субекта, изготвил първичните данни;
 - б) поправките на данните;
 - в) лицата или организациите, които са имали достъп до данните, както и периода, през който те са имали достъп;
 - г) подробности за всяко валидиране и всяка проверка на данните, които са били извършени;
 - д) дата и час, в които данните стават приложими;
 - е) за геопространствени данни:
 - използвания земен референтен модел (earth reference model);
 - използваната координатна система;
 - ж) за цифрови данни:
 - статистическата точност на използваната техника за измерване или изчисление;
 - разрешаваща способност;
 - нивото на увереност съгласно изискванията на стандартите на ИКАО, посочени в приложение III, точки 1 и 12, и в други стандарти на ИКАО в тази област;
 - з) подробности за всички приложени функции, ако данните са били предмет на приспособяване/трансформиране;
 - и) подробности за всички ограничения по отношение на използването на данните.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ФОРМАТА НА ОБМЕН НА АЕРОНАВИГАЦИОННИ ДАННИ, ПОСОЧЕН В ЧЛЕН 5

ЧАСТ А

IAIP, картографски данни за летищата и електронни данни за препятствията

1. Аеронавигационните данни и аеронавигационната информация, посочени в член 2, параграф 1, втора алинея, букви а), б) и г), се форматираат съгласно общи спецификации, които:
 - използват спецификациите за езика XML (extensible markup language), както са определени в стандарта ISO, посочен в приложение III, точка 17, за кодиране на данни;
 - са изразени под формата на XML схема; освен това за изразяване на правилата за осъществяване на дейност може да се използва схематрон съгласно определението в стандарта ISO, посочен в приложение III, точка 19;
 - правят възможен обмена на данни както по отношение на отделни характеристики, така и за набори от характеристики;
 - правят възможен обмена на информация относно изходните параметри в резултат на постоянните промени;
 - са структурирани в съответствие с характеристиките, атрибутите и асоциациите по отношение на определението за множество от данни, описано в приложение I, част А; правилата за картографиране се документират;
 - прилагат стриктно номерираните списъци със стойности и обхвата от стойности, определени за всеки атрибут от множеството от данни;
 - спазват спецификациите за езика GML (geography markup language), както са определени в позоваването, направено в приложение III, точка 18, за кодиране на географска информация.
2. По отношение на стандартите ISO, съответният сертификат, издаден от надлежно акредитирана организация, се счита за достатъчно доказателство за съответствие. Страните, посочени в член 2, параграф 2, приемат да предоставят документация, свързана със сертифицирането, на националния орган за надзор при поискване.

ЧАСТ Б

Електронни данни за терена

1. Електронните данни за терена, посочени в член 2, параграф 1, втора алинея, буква в), се предоставят в общ формат, който е в съответствие със стандартите ISO, посочени в точки 14—18 от приложение III.
 2. По отношение на стандартите ISO, съответният сертификат, издаден от надлежно акредитирана организация, се счита за достатъчно доказателство за съответствие. Страните, посочени в член 2, параграф 2, приемат да предоставят документация, свързана със сертифицирането, на националния орган за надзор при поискване.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

РАЗПОРЕДБИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕНОВЕТЕ И ПРИЛОЖЕНИЯТА

1. Глава 3, раздел 3.2 (Система за качество) от приложение 15 към Чикагската конвенция — Аеронавигационно информационно обслужване (дванадесето издание — юли 2004 г., включващо изменение № 34).
2. Глава 3, раздел 3.7.1 (Хоризонтална отправна система) от приложение 15 към Чикагската конвенция — Аеронавигационно информационно обслужване (дванадесето издание — юли 2004 г., включващо изменение № 34).
3. Глава 3, раздел 3.7.2 (Вертикална отправна система) от приложение 15 към Чикагската конвенция — Аеронавигационно информационно обслужване (дванадесето издание — юли 2004 г., включващо изменение № 34).
4. Глава 4 (Сборник „Аеронавигационна информация и публикация“ — AIP) от приложение 15 към Чикагската конвенция — Аеронавигационно информационно обслужване (дванадесето издание — юли 2004 г., включващо изменение № 34).
5. Глава 4, раздел 4.3 (Спецификации за AIP изменения) от приложение 15 към Чикагската конвенция — Аеронавигационно информационно обслужване (дванадесето издание — юли 2004 г., включващо изменение № 34).
6. Глава 4, раздел 4.4 (Спецификации за AIP добавки) от приложение 15 към Чикагската конвенция — Аеронавигационно информационно обслужване (дванадесето издание — юли 2004 г., включващо изменение № 34).
7. Глава 5 (NOTAM) от приложение 15 към Чикагската конвенция — Аеронавигационно информационно обслужване (дванадесето издание — юли 2004 г., включващо изменение № 34).
8. Глава 6, раздел 6.2 (Предоставяне на информация на хартиен носител) от приложение 15 към Чикагската конвенция — Аеронавигационно информационно обслужване (дванадесето издание — юли 2004 г., включващо изменение № 34).
9. Глава 10, раздел 10.2 (Обхват и изисквания към цифровите данни за терена и препятствията) от приложение 15 към Чикагската конвенция — Аеронавигационно информационно обслужване (дванадесето издание — юли 2004 г., включващо изменение № 34).
10. Допълнение 1 (Съдържание на сборника „Аеронавигационна информация и публикация“ — AIP) към приложение 15 към Чикагската конвенция — Аеронавигационно информационно обслужване (дванадесето издание — юли 2004 г., включващо изменение № 34).
11. Допълнение 7 (Изисквания за качество на аеронавигационните данни) към приложение 15 към Чикагската конвенция — Аеронавигационно информационно обслужване (дванадесето издание — юли 2004 г., включващо изменение № 34).
12. Допълнение 8 (Изисквания към данните за терена и препятствията) към приложение 15 към Чикагската конвенция — Аеронавигационно информационно обслужване (дванадесето издание — юли 2004 г., включващо изменение № 34).
13. Спецификация за езика UML на OMG (Object Management Group), версия 2.1.1.
14. Международна организация по стандартизация, ISO 19107:2003 — Географска информация — пространствена схема (издание 8.5.2003 г.).
15. Международна организация по стандартизация, ISO 19115:2003 — Географска информация — метаданни (издание 1 — 8.5.2003 г., поправка Cor 1:2006 5.7.2006 г.).
16. Международна организация по стандартизация, ISO 19139:2007 — Географска информация — метаданни — внедряване на XML схема (издание 1 — 17.4.2007 г.).

17. Международна организация по стандартизация, ISO 19118:2005 — Географска информация — декодиране (издание 1 — 17.3.2006 г., ISO/CD 19118 издание 2 — 9.7.2007 г. [разглеждане в комисия]).
 18. Международна организация по стандартизация, ISO 19136:2007 — Географска информация — GML-език (издание 1 — 23.8.2007 г.).
 19. Международна организация по стандартизация, ISO/IEC 19757-3:2006 — Информационни технологии — DSDL-езици (Document Schema Definition Languages) — част 3: Валидация въз основа на правилата (Rule-based validation) — схематрон (издание 1 — 24.5.2006 г.).
 20. Документ 9674-AN/946 на ИКАО — Световна геодезична система — ръководство от 1984 г. (второ издание — 2002 г.).
 21. Глава 7, раздел 7.3.2 (Алгоритъм CRC (циклична контролна сума) от Документ 9674-AN/946 на ИКАО — Световна геодезична система — ръководство от 1984 г. (WGS-84) (второ издание — 2002 г.).
 22. Международна организация по стандартизация, ISO/IEC 17799:2005 — Информационни технологии — техники за сигурност — кодекс на добри практики за управление на сигурността на информацията (издание 2 — 10.6.2005 г.).
 23. Международна организация по стандартизация, ISO 28000:2007: Спецификация за системата за управление на сигурността по веригата на доставката (издание 1 — 21.9.2007 г., в процес на преразглеждане, ще бъде заменено от издание 2, целеви срок 31.1.2008 г. [проучва се]).
 24. Eurocae ED-99A, Изисквания на потребителите относно картографската информация за летищата (октомври 2005 г.).
 25. Международна организация по стандартизация, ISO 19110:2005 — Географска информация — методология за каталогизиране по признаци (издание 1).
-

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ИЗИСКВАНИЯ ЗА КАЧЕСТВО НА ДАННИТЕ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕНОВЕ 6 И 7

ЧАСТ А

Изисквания за качество на данните

1. Изискванията за качество на данните за всеки елемент от данни, който попада в обхвата на аеронавигационните данни и аеронавигационната информация, посочени в член 2, параграф 1, втора алинея, са тези, определени в стандартите на ИКАО, посочени в приложение III, точка 11, и в други стандарти на ИКАО в тази област, без да се засяга точка 2 от настоящото приложение.
2. Изискванията за качество на данните за всеки елемент от данни, който попада в обхвата на аеронавигационните данни и аеронавигационната информация, посочени в член 2, параграф 1, втора алинея, се определят въз основа на оценка на безопасността на използването по предназначение на елемента от данни, когато:
 - а) елементът от данни не е определен съгласно стандартите за качество на данните на ИКАО, посочени в приложение III, точка 11, и други стандарти на ИКАО в тази област; или
 - б) не са спазени изискванията за качество на данните съгласно стандартите за качество на данните на ИКАО, посочени в приложение III, точка 11, и други стандарти на ИКАО в тази област.
3. Изискванията за качество на данните за елементите от данни, посочени в точка 2, се разработват в съответствие със стандартизиран процес, описващ методологията за извеждане и валидиране на тези изисквания преди публикуване, като се отчете надлежно възможното въздействие върху съответните разпоредби на ИКАО.
4. Когато елемент от данни има повече от една целева употреба, към него се прилагат само най-строгите изисквания за качество на данните, произтичащи от оценката на безопасността, посочена в точка 2.
5. Изискванията за качество на данните се определят така че да обхващат следното за всеки елемент от данни, който попада в обхвата на аеронавигационните данни и аеронавигационната информация, посочени в член 2, параграф 1, втора алинея:
 - а) точност и разрешаваща способност на данните;
 - б) ниво на интегритет на данните;
 - в) възможност за определяне на произхода на данните;
 - г) нивото на увереност, че данните се предоставят на следващия целеви потребител преди датата/часа на тяхното влизане в сила, и че те не се изтриват преди крайната дата/крайния час на валидност.
6. Определят се всички елементи от данни, необходими за поддържане на всяко софтуерно приложение за множество от данни и/или валидно подмножество от данни.

ЧАСТ Б

Изисквания за доказателства

Създават се аргументи и доказателства, които показват, че:

- а) са спазени изискванията по отношение на точност и разрешаваща способност при изготвянето на първичните данни и те продължават да се спазват до публикуването и предаването на следващия целеви потребител, включително, когато разрешаващата способност на един елемент от данни е намалена или променена, или данните са прехвърлени в различна координатна система или са изразени в различна мерна единица;
- б) произходът и историята на промяната на всеки елемент от данни се записват и са налице при извършване на одит;
- в) аеронавигационните данни или аеронавигационната информация са пълни, ако има липсващи елементи, те се обявяват;
- г) всички процеси по изготвяне на първични данни, съставяне, съхранение, манипулация, обработка, пренос или разпространение, прилагани за всеки елемент от данни, са определени и адекватни за определеното ниво на интегритет за елемента от данни;
- д) процесите за валидиране и проверка на данните са адекватни за определеното ниво на интегритет за елемента от данни;
- е) ръчна или полуавтоматизирана обработка на данни се извършва от обучен и квалифициран персонал, който има ясно определени функции и отговорности, отбелязани в системата за качество на организацията;
- ж) всички инструменти и/или софтуер, използвани за поддържане или прилагане на процесите, се валидират като подходящи за целта в съответствие с приложение V;
- з) прилага се ефективен процес за докладване, измерване и отстраняване на грешки в съответствие с част Е.

ЧАСТ В

Организационни договорености

Организационните договорености включват поне следното:

- а) обхват на аеронавигационните данни или аеронавигационната информация, които се предоставят;
- б) изисквания за точност, разрешаваща способност и интегритет за всеки предоставен елемент от данни;
- в) методите, с които се доказва, че предоставените данни отговарят на определените изисквания;
- г) естеството на действието, което се предприема при откриване на грешки или несъответствия в предоставените данни;
- д) следните минимални критерии за уведомяване относно промени в данните:
 - критерии за определяне на навременността на предоставяне на данните въз основа на значимостта на промяната за експлоатацията или безопасността;
 - предизвестия относно очаквана промяна;
 - средствата за извършване на уведомяването;
- е) отговорникът за документиране на промени в данните;
- ж) средствата за отстраняване на всички възможни двусмислия, породени от използването на различни формати при обмена на аеронавигационни данни или аеронавигационна информация;
- з) всички ограничения при използването на данните;
- и) изисквания за предоставяне на доклади относно качеството от доставчиците на данни с оглед улесняване на проверката на качеството на данните от потребителите на данните;
- й) изисквания за метаданните;
- к) изисквания по отношение на непредвидени ситуации във връзка с непрекъснатото предоставяне на данни.

ЧАСТ Г

Изготвяне на първични данни

1. Наблюдаването на радионавигационните средства и изготвянето на изчислени или изведени данни, чиито координати се публикуват в AIP, се извършва в съответствие със съответните стандарти и поне съгласно съответните разпоредби на ИКАО, посочени в приложение III, точка 20.
2. За всички данни от наблюдение се прави препратка към WGS-84, както е предвидено в разпоредбите на ИКАО, посочени в приложение III, точка 2.
3. За изразяването на всички вертикални данни (получени чрез наблюдение, изчислени или изведени) спрямо средното морско ниво посредством „Гравитационния модел на Земята — 1996 г.“ се използва модел на геоид, който отговаря на разпоредбите на ИКАО, предвидени в приложение III, точка 3, както и изискванията за качество на аеронавигационните данни и аеронавигационната информация, посочени в приложение IV. Геоид е повърхност с един и същи потенциал на гравитационното поле на Земята, съпадаща с несмутеното средно морско ниво и неговото продължение под материчите.
4. Данните, получени чрез наблюдение, изчисление или изведените данни се запазват през целия жизнен цикъл на всеки елемент от данни.
5. Данните, получени чрез наблюдение, които са категоризирани като критични или съществени, се подлагат на цялостно първоначално наблюдение, а след това се следят за промени поне веднъж годишно. В случай че бъдат регистрирани промени, се извършва повторно наблюдение на съответните данни.
6. Използват се следните техники за събиране и съхранение на електронни данни, получени чрез наблюдение:
 - а) в оборудването, използвано за наблюдение, се въвеждат координатите на отправните точки посредством цифров пренос на данни;
 - б) полевите измервания се съхраняват в цифров формат;
 - в) необработените данни се пренасят по цифров път и се въвеждат в софтуера за обработка.
7. Всички данни, получени чрез наблюдение, които са категоризирани като критични, се подлагат на достатъчно допълнителни измервания с цел да бъдат открити грешки при наблюдението, които не могат да бъдат регистрирани чрез единично измерване.
8. Аеронавигационните данни и аеронавигационната информация се валидират и проверяват преди да бъдат използвани за извличане или изчисляване на други данни.

ЧАСТ Д

Изисквания за обработка на данни

1. Когато процеси или части от процеси, използвани при изготвяне на първични данни, съставяне, съхранение, манипулация, обработка, пренос или разпространение на аеронавигационни данни и аеронавигационна информация са автоматизирани, те:
 - а) са автоматизирани до ниво, което е съизмеримо с контекста на обработка на данните;
 - б) са автоматизирани за оптимизиране на разпределението и взаимодействието между човека и машината с цел постигане на високо ниво на безопасност и качество на обработката;
 - в) са проектирани така, че да се предотврати въвеждането на грешни данни;
 - г) са проектирани така, че да се откриват грешките в получените/входящите данни.
2. Когато аеронавигационните данни и аеронавигационната информация се въвеждат ръчно, се извършва независима проверка с цел да се открият грешките, които е възможно да са били въведени.

ЧАСТ Е

Изисквания за докладване и отстраняване на грешки

Механизмите за докладване, измерване и отстраняване на грешките гарантират, че:

- а) проблемите, открити по време на изготвяне на първични данни, съставяне, съхранение, манипулация и обработка на аеронавигационни данни и аеронавигационна информация, или такива, открити от потребителите след публикуване, се записват и се докладват на доставчика на аеронавигационно информационно обслужване;
- б) всички докладвани проблеми с аеронавигационните данни и аеронавигационната информация се анализират от доставчика на аеронавигационно информационно обслужване и се определят съответните корективни действия;
- в) всички открити грешки, несъответствия и аномалии в критичните и съществени аеронавигационни данни и аеронавигационната информация се отстраняват незабавно;
- г) доставчикът на аеронавигационно информационно обслужване предупреждава засегнатите потребители на данни относно наличието на грешки по най-ефективния начин, като бъде отчетено нивото на интегритет на аеронавигационните данни и аеронавигационната информация, както и чрез прилагане на критериите за уведомяване, приети в официалните договарености в съответствие с приложение IV, част В, буква г);
- д) се улеснява и насърчава обратната информация от страна на потребителите на данни и от други доставчици на аеронавигационни данни и аеронавигационна информация относно грешките;
- е) процентът на грешките при аеронавигационните данни и аеронавигационната информация се записва при всеки случай на пренос на аеронавигационни данни и аеронавигационна информация между страните, посочени в член 2, параграф 2;
- ж) процентът на грешките, открити преди преноса, и този на грешките, открити след преноса, могат да бъдат отразени поотделно.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ИНСТРУМЕНТИТЕ И СОФТУЕРА, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 8

1. Инструментите, използвани за поддържане или автоматизиране на обработката на аеронавигационни данни и аеронавигационна информация, отговарят на изискванията от точки 2 и 3, когато те:
 - могат да доведат до грешки в критични или съществени данни;
 - са единственото средство за откриване на грешки в критични или съществени данни;
 - са единственото средство за откриване на несъответствия между няколко версии на ръчно въведени данни.
 2. За инструментите, посочени в точка 1, изискванията по отношение на техните експлоатационни характеристики, функционалност и ниво на интегритет се определят така, че да се гарантира, че те изпълняват своята функция с оглед обработката на данни, без да оказват неблагоприятно въздействие върху качеството на аеронавигационните данни и аеронавигационната информация.
 3. Инструментите, посочени в точка 1, се валидират и проверяват съгласно изискванията от точка 2.
 4. Инструментите, посочени в точка 1, които изцяло или частично се използват в софтуер, отговарят на следните допълнителни изисквания:
 - в изискванията към софтуера се посочва точно какво се изисква от софтуера, за да бъдат спазени изискванията към инструментите;
 - всички изисквания към софтуера трябва да може да бъдат проследени до изискванията към инструментите, посочени в точка 2;
 - валидирането и проверката на софтуера, определени съответно в точки 5 и 6, се извършват на позната изпълнима версия на софтуера в неговата целева работна среда.
 5. Валидирането на софтуера е процесът, който гарантира, че софтуерът отговаря на изискванията за съответното приложение или използване по предназначение на аеронавигационните данни или аеронавигационната информация.
 6. Проверката на софтуера е оценката на резултата от процеса на разработване на софтуер за аеронавигационни данни и/или аеронавигационна информация с цел да се гарантира точност и последователност по отношение на входящите данни и приложимите за софтуера стандарти, правила и конвенции, използвани в посочения процес.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 9

1. Всички данни, пренасяни по електронен път, са защитени срещу загуба или промяна посредством прилагане на алгоритъма CRC32Q, посочен в приложение III, точка 21. Стойността на цикличната контролна сума (по-долу „CRC“) се прилага преди окончателната проверка на данните, предшестваща тяхното съхранение или пренос.
 2. Когато физическият обем на данните надвишава този, който би могъл да бъде защитен на изискваното ниво на интегритет от една CRC, се използват няколко стойности на CRC.
 3. На аеронавигационните данни и аеронавигационната информация се предоставя подходящо ниво на защита във връзка със сигурността по време на съхранение и при обмен между страните, посочени в член 2, параграф 2, за да се гарантира, че данните не могат да бъдат случайно променени или да станат предмет на неразрешен достъп и/или да бъдат изменени на който е да е етап.
 4. Съхранението и прехвърлянето на аеронавигационни данни и аеронавигационна информация са защитени посредством подходящ процес за проверка на автентичността, така че получателите да могат да потвърдят, че данните или информацията са предадени от автентичен източник.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ УПРАВЛЕНИЕТО НА КАЧЕСТВОТО, БЕЗОПАСНОСТТА И СИГУРНОСТТА, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 10

ЧАСТ А

Системи за управление на качеството

1. Системата за управление на качеството, която поддържа изготвянето на първични данни, съставянето, съхранението, манипулацията, обработката, преноса и разпространението на аеронавигационни данни и аеронавигационна информация:
 - определя политиката за качество по такъв начин, че да отговаря на нуждите на различните потребители във възможно най-висока степен;
 - установява програма за осигуряване на качество, която съдържа процедури, предназначени да се провери, че всички операции се извършват в съответствие с приложимите изисквания, стандарти и процедури, включително съответните изисквания на настоящия регламент;
 - представя доказателства за функционирането на системата за качество чрез наръчници и документи за наблюдение;
 - определя представители на ръководството, които да наблюдават съответствието с процедурите и адекватността на самите процедури с цел осигуряване на безопасни и ефикасни оперативни практики;
 - извършва на място проверки на системата за качество и при необходимост предприема коригиращи действия.
2. Сертификатът EN ISO 9001, издаден от надлежно акредитирана организация, се счита за достатъчно доказателство за съответствие с изискванията на точка 1. Страните, посочени в член 2, параграф 2, приемат да предоставят документация, свързана със сертифицирането, на националния орган за надзор при поискване.

ЧАСТ Б

Цели на управлението на безопасността

1. Целите на управлението на безопасността са следните:
 - минимизиране на възможността за риск от произшествие с въздухоплавателно средство, дължащо се на грешки в данните, доколкото това е разумно възможно;
 - насърчаване на осведоменост относно въпросите на безопасността в организацията чрез споделяне на поуки от дейности във връзка с безопасността и чрез ангажиране на целия персонал с предложения за разрешаване на набелязани проблеми по отношение на безопасността и подобрения с оглед подпомагане на ефективността и ефикасността на процесите;
 - гарантиране, че е определена функция в рамките на организацията с отговорност за разработване и поддържане на целите на управлението на безопасността;
 - гарантиране, че се поддържат записи и се извършва наблюдение с цел да се осигури безопасност на дейностите;
 - гарантиране, че се препоръчват подобрения, когато това е необходимо, с цел осигуряване на безопасност на дейностите.
2. Постигането на целите на управлението на безопасността се ползва с най-висок приоритет над търговските, оперативните, екологичните или социалните фактори.

ЧАСТ В

Цели на управлението на сигурността

1. Целите на управлението на сигурността са следните:
 - гарантиране на сигурността на получените, съставени или използвани по друг начин аеронавигационни данни и аеронавигационна информация, така че те да бъдат защитени от намеса, а достъпът до тях да бъде ограничен само за упълномощени лица;
 - гарантиране, че мерките за управление на сигурността на организацията отговарят на съответните национални или международни изисквания за критична инфраструктура и осигуряване на непрекъснатост на дейностите, както и на международните стандарти за управление на сигурността, включително стандартите ISO, посочени в приложение III, точки 22 и 23.
2. По отношение на стандартите ISO, съответният сертификат, издаден от надлежно акредитирана организация, се счита за достатъчно доказателство за съответствие. Страните, посочени в член 2, параграф 2, приемат да предоставят документация, свързана със сертифицирането, на националния орган за надзор при поискване.

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

Изисквания за оценка на съответствието или годността за използване на съставните части, посочени в член 11

1. Дейностите по проверката доказват съответствието на съставните части с изискванията на настоящия регламент за оперативна съвместимост и експлоатационни характеристики, за качество, за безопасност или за годността им за използване, докато тези съставни части са в действие в средата на тестване.
 2. Производителят или неговият упълномощен представител, установен в Съюза, управлява дейностите по оценка на съответствието, и по-специално:
 - определя подходящата среда за тестване;
 - удостоверява, че планът на теста описва съставните части в средата на тестване;
 - удостоверява, че планът на теста осигурява пълно покриване на приложимите изисквания;
 - осигурява съответствието и качеството на техническата документация и на плана за тестване;
 - планира организацията на тестването, персонала, инсталирането и конфигурирането на тестовата платформа;
 - извършва проверките и тестването, както е посочено в плана за тестване;
 - изготвя протокола, представящ резултатите от проверките и тестването.
 3. Производителят или неговият упълномощен представител, установен в Съюза, гарантира, че съставните части, използвани при изготвянето на първични данни, съставянето, съхранението, манипулацията, обработката, преноса и разпространението на аеронавигационни данни и аеронавигационна информация, интегрирани в средата за тестване, отговарят на изискванията на настоящия регламент относно оперативната съвместимост, експлоатационните характеристики, качеството и безопасността.
 4. При удовлетворително приключване на проверката за съответствие или годност за използване производителят или неговият упълномощен представител, установен в Съюза, на своя отговорност изготвя декларацията на ЕО за съответствие или годност за използване, като посочва изрично изискванията на настоящия регламент, които са удовлетворени от съставната част и свързаните с нея условия за използване в съответствие с точка 3 от приложение III към Регламент (ЕО) № 552/2004.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

УСЛОВИЯ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 12

1. Доставчикът на аеронавигационно обслужване трябва да разполага в организацията с методи за докладване, които осигуряват и доказват безпристрастност и независимост на преценката по отношение на дейностите по проверката.
 2. Доставчикът на аеронавигационно обслужване трябва да гарантира, че персоналът, който е ангажиран в процесите на проверката, извършва проверките с възможно най-голяма професионална почтеност и с възможно най-голяма техническа компетентност и че не е подложен на каквото и да било натиск и стимули, по-специално от финансов характер, които биха могли да повлияят на преценката или на резултатите от проверките му, в частност от лица или групи от лица, засегнати от резултатите от тези проверки.
 3. Доставчикът на аеронавигационно обслужване трябва да гарантира, че персоналът, който е ангажиран в процесите на проверката, има достъп до оборудване, което му дава възможност да извършва правилно необходимите проверки.
 4. Доставчикът на аеронавигационно обслужване трябва да гарантира, че персоналът, който е ангажиран в процесите на проверката, е преминал солидно техническо и професионално обучение, има задоволителни знания за изискванията за проверките, които той трябва да провежда, адекватен опит за такива операции, както и способностите, изисквани за изготвянето на декларациите, архивите и протоколите, които доказват, че проверките са били проведени.
 5. Доставчикът на аеронавигационно обслужване трябва да гарантира, че персоналът, който е ангажиран в процесите на проверката, е в състояние да провежда проверките си безпристрастно. Възнаграждението му не трябва да зависи от броя на извършените проверки или от резултатите от тези проверки.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ X

ЧАСТ А

Изисквания за проверката на системите, посочена в член 12, параграф 1

1. Проверката на системите, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея, доказва, че тези системи отговарят на изискванията за оперативна съвместимост, експлоатационни характеристики и безопасност, предвидени в настоящия регламент, в среда за изпитване, която отразява особеностите на работната среда на тези системи.
2. Проверката на системите, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея, се извършва в съответствие с подходящи и утвърдени практики за тестване.
3. Инструментите, които се използват при проверката на системите, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея, трябва да притежават подходящи функционални възможности.
4. В резултат на проверката на системите, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея, възникват елементите на техническото досие, което се изисква в точка 3 от приложение IV към Регламент (ЕО) № 552/2004, а така също и следните елементи:
 - описание на изпълнението;
 - протокол от проверките и тестването, извършени преди пускането на системата в експлоатация.
5. Доставчикът на аеронавигационно обслужване управлява дейностите по проверката, и по-специално:
 - определя подходящата симулирана работна и техническа среда, отразяваща особеностите на работната среда;
 - проверява дали планът за тестване описва интегрирането на системите, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея, в работната среда и средата за техническа оценка;
 - проверява дали планът за тестване осигурява пълно покриване на приложимите изисквания за оперативна съвместимост, експлоатационни характеристики и безопасност на настоящия регламент;
 - осигурява съответствието и качеството на техническата документация и на плана за тестване;
 - планира организацията на тестването, персонала, инсталирането и конфигурирането на тестовата платформа;
 - извършва проверките и тестването, както е посочено в плана за тестване;
 - изготвя протокола, представящ резултатите от проверките и тестването.
6. Доставчикът на аеронавигационно обслужване трябва да гарантира, че системите, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея, под негова отговорност, отговарят на изискванията за оперативна съвместимост, експлоатационни характеристики и безопасност на настоящия регламент.
7. При удовлетворително приключване на проверката за съответствие, доставчиците на аеронавигационно информационно обслужване изготвят декларацията на ЕО за проверка на системата и я представят на националния орган за надзор заедно с техническото досие в съответствие с изискванията на член 6 от Регламент (ЕО) № 552/2004.

ЧАСТ Б

Изисквания за проверката на системите, посочена в член 12, параграф 2

1. Проверката на системите, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея, доказва, че тези системи отговарят на изискванията за оперативна съвместимост, експлоатационни характеристики и безопасност, предвидени в настоящия регламент, в среда за изпитване, която отразява особеностите на работната среда на тези системи.

2. Проверката на системите, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея, се извършва в съответствие с подходящи и утвърдени практики за тестване.
 3. Инструментите, които се използват при проверката на системите, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея, трябва да притежават подходящи функционални възможности.
 4. В резултат на проверката на системите, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея, възникват елементите на техническото досие, което се изисква в точка 3 от приложение IV към Регламент (ЕО) № 552/2004, а също така и следните елементи:
 - описание на изпълнението;
 - протокол от проверките и тестването, извършени преди пускането на системата в експлоатация.
 5. Доставчикът на аеронавигационно обслужване определя подходящата среда за оценка на работното и техническото състояние, отразяваща особеностите на работната среда, и осигурява извършването на дейностите по проверката от нотифициран орган.
 6. Нотифицираният орган управлява дейностите по проверката, и по-специално:
 - проверява дали планът за тестване описва интегрирането на системите, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея, в работната среда и средата за техническа оценка;
 - проверява дали планът за тестване осигурява пълно покриване на приложимите изисквания за оперативна съвместимост, експлоатационни характеристики и безопасност на настоящия регламент;
 - осигурява съответствието и качеството на техническата документация и на плана за тестване;
 - планира организацията на тестването, персонала, инсталирането и конфигурирането на тестовата платформа;
 - извършва проверките и тестването, както е посочено в плана за тестване;
 - изготвя протокола, представящ резултатите от проверките и тестването.
 7. Нотифицираният орган гарантира, че системите, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея, работещи в среда за оценка на работата, отговарят на изискванията за оперативна съвместимост, експлоатационни характеристики и безопасност от настоящия регламент.
 8. При удовлетворително приключване на задачите по проверката нотифицираният орган изготвя сертификат за съответствие по отношение на задачите, които е изпълнил.
 9. След това доставчикът на аеронавигационно обслужване изготвя декларацията на ЕО за проверка на системата и я представя на националния орган за надзор заедно с техническото досие в съответствие с изискванията на член 6 от Регламент (ЕО) № 552/2004.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ XI

РАЗЛИЧИЯ С ИКАО, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 14

Глава 3, раздел 3.2.10 (Циклична контролна сума — CRC) от приложение 15 към Чикагската конвенция — Аеронавигационно информационно обслужване.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 74/2010 НА КОМИСИЯТА

от 26 януари 2010 година

за изменение на регламенти (ЕО) № 2336/2003, (ЕО) № 341/2007, (ЕО) № 1580/2007 и (ЕО) № 376/2008 по отношение на условията и формата за уведомяване на Комисията

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾, и по-специално член 192, параграф 2 във връзка с член 4 от него,

като има предвид че:

- (1) Регламент (ЕО) № 792/2009 на Комисията от 31 август 2009 година за установяване на подробни правила за нотифицирането на Комисията от страна на държавите-членки на информацията и документите във връзка с прилагането на общата организация на пазарите, режима на директните плащания, насърчаването на продажбата на селскостопански продукти и правилата, приложими за най-отдалечените райони и малките острови в Егейско море ⁽²⁾ предвижда общи правила за съобщаване на информация и предаване на документи от компетентните органи на държавите-членки на Комисията. Тези правила обхващат по-специално задължението за държавите-членки да използват информационните системи, предоставени от Комисията, и валидирането на правата за достъп на органите или отделните лица, упълномощени да изпращат съобщения. Освен това в посочения регламент са формулирани общи принципи, приложими за информационните системи, така че те да гарантират автентичността, целостта и четливостта в течение на времето на документите и да осигуряват защита на личните данни.
- (2) Съгласно Регламент (ЕО) № 792/2009 задължението за използване на информационните системи в съответствие с посочения регламент трябва да бъде предвидено в регламентите, установяващи специфично задължение за уведомяване.
- (3) Комисията разработи информационна система, която позволява управлението по електронен път на документи и процедури в рамките на собствените си вътрешни работни процедури, както и в своите отношения с органите, участващи в общата селскостопанска политика.
- (4) Счита се, че някои задължения за уведомяване сега могат да бъдат изпълнени посредством посочената система в

съответствие с Регламент (ЕО) № 792/2009 и по-специално тези, предвидени в регламенти на Комисията (ЕО) № 2336/2003 от 30 декември 2003 г. за определяне на правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 670/2003 на Съвета за установяване на специфични мерки по отношение на пазара на етилов алкохол със земеделски произход ⁽³⁾, (ЕО) № 341/2007 от 29 март 2007 г. за откриване и управление на тарифни квоти и за установяване на режим за лицензии за внос и удостоверения за произход на чесън и някои други селскостопански продукти, внесени от трети страни ⁽⁴⁾, (ЕО) № 1580/2007 от 21 декември 2007 г. за определяне на правила за прилагане на регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците ⁽⁵⁾ и (ЕО) № 376/2008 от 23 април 2008 г. за определяне на общи подробни правила за прилагане на режима на лицензии за внос и износ и сертификати за предварително фиксиране за селскостопанските продукти ⁽⁶⁾.

- (5) В регламенти (ЕО) № 2336/2003 и (ЕО) № 1580/2007 е уместно да се изисква нотификациите да включват и нулеви резултати. Освен това, по съображения за яснота, следва да се предвиди в нотификациите за заместващи лицензии в съответствие с Регламент (ЕО) № 376/2008 да се посочва и поредният номер на заместващата лицензия. За ефективно разпространение от Комисията сред държавите-членки на получената информация относно заместващи лицензии следва да се изисква тази информация да бъде съобщавана на Комисията незабавно след издаването на лицензията. Също така по съображения за яснота е необходима подробна информация в нотификации относно случаи на непреодолима сила.
- (6) Поради това регламенти (ЕО) № 2336/2003, (ЕО) № 341/2007, (ЕО) № 1580/2007 и (ЕО) № 376/2008 следва да бъдат съответно изменени.
- (7) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Управителния комитет за общата организация на селскостопанските пазари,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 2336/2003 се изменя, както следва:

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 228, 1.9.2009 г., стр. 3.

⁽³⁾ ОВ L 346, 31.12.2003 г., стр. 19.

⁽⁴⁾ ОВ L 90, 30.3.2007 г., стр. 12.

⁽⁵⁾ ОВ L 350, 31.12.2007 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 114, 26.4.2008 г., стр. 3.

1. В член 3, първи параграф, букви а) до е) се заменят със следния текст:

„а) вноса за тримесечието от трети държави, разбит по кодове на Комбинираната номенклатура и по страни на произход, обозначени с кода съгласно номенклатурата на държави и територии за нуждите на статистиката за външната търговия на Общността, въведена с Регламент (ЕО) № 1779/2002 (*) на Комисията, при условието в член 9, трети параграф от настоящия регламент;

б) износа за тримесечието за трети държави, включително всякакъв износ на алкохол с неземеделски произход, при условието в член 9, трети параграф от настоящия регламент;

в) производството за тримесечието, разбито по продукти, от които е произведен алкохолът;

г) обема, реализиран през предходното тримесечие, разбит по сектори на използване;

д) запаси, съхранявани от производителите на алкохол в тяхната държава в края на всяка година;

е) прогнозираното производство за текущата година — два пъти годишно, съответно преди 28 февруари и преди 31 август;

(*) ОВ L 269, 5.10.2002 г., стр. 6.“

2. Член 4 се изменя, както следва:

а) в първи параграф букви б) и в) се заменят със следния текст:

„б) вноса за тримесечието от трети държави;

в) износа за тримесечието за трети държави;“

б) трети параграф се заменя със следния текст:

„Съобщаваните данни за обема да са в хектолитри чист алкохол.“

3. Член 9 се заменя със следния текст:

„Член 9

Нотификациите до Комисията, посочени в членове 3, 4 и 7 от настоящия регламент, се извършват в съответствие с Регламент (ЕО) № 792/2009 (*) на Комисията.

Всички нотификации трябва да включват и нулеви резултати.

Нотификациите, посочени в член 3, първи параграф, букви а) и б), се извършват само по искане на Комисията, отправено към държавите-членки чрез съществуващата информационна система.

(*) ОВ L 228, 1.9.2009 г., стр. 3.“

4. Приложения II—VIII се заличават.

Член 2

В член 14 от Регламент (ЕО) № 341/2007, третият параграф се заменя със следния текст:

„Нотификациите до Комисията по този член се извършват в съответствие с Регламент (ЕО) № 792/2009 (*) на Комисията.

(*) ОВ L 228, 1.9.2009 г., стр. 3.“

Член 3

Член 134 от Регламент (ЕО) № 1580/2007 се изменя, както следва:

1. Параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Регламент (ЕО) № 376/2008 се прилага към лицензии за внос, издадени съгласно настоящия член.“

2. Параграф 7 се заменя със следния текст:

„7. Държавите-членки уведомяват Комисията, не по-късно от 12 часа на обяд (брюкселско време) в сряда всяка седмица, за количествата ябълки, включително нулеви количества, за които са били издадени лицензии за внос през предходната седмица, разбити по трета държава на произход.

Нотификациите до Комисията по този член се извършват в съответствие с Регламент (ЕО) № 792/2009 (*) на Комисията.

(*) ОВ L 228, 1.9.2009 г., стр. 3.“

Член 4

Регламент (ЕО) № 376/2008 се изменя, както следва:

1. Член 37 се заменя със следния текст:

„Член 37

Когато се издават заместващи лицензии, сертификати или извлечения, държавите-членки незабавно уведомяват Комисията за:

а) поредния номер на издадените заместващи лицензии, сертификати или извлечения и поредния номер на заменените лицензии, сертификати или извлечения в съответствие с членове 35 и 36;

б) характера и количеството на съответните стоки и размера на възстановяването при износ или на износната такса, фиксирани предварително.

Комисията информира останалите държави-членки за това.“

2. В член 40 параграф 6 се заменя със следния текст:

„6. Държавите-членки уведомяват Комисията за признат от тях случай на непреодолима сила, като предоставят следната информация: характера на съответния продукт с неговия код по Комбинираната номенклатура, операцията (внос или износ), съответните количества и, според случая, анулирането на лицензията или удължаването на периода на валидност на лицензията с посочване на срока на валидност.

Комисията информира останалите държави-членки за това.“

3. Следният член 48а се вмъква в края на глава IV:

„Член 48а

Нотификациите до Комисията, посочени в член 14, параграф 5, член 29, параграфи 2, 3 и 4, член 37, член 40, параграф 6 и член 47, параграф 3 от настоящия регламент, се извършват в съответствие с Регламент (ЕО) № 792/2009 (*) на Комисията.

(*) ОВ L 228, 1.9.2009 г., стр. 3.“

Член 5

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Той се прилага от 1 февруари 2010 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 26 януари 2010 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 75/2010 НА КОМИСИЯТА**от 26 януари 2010 година****за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾,като взе предвид Регламент (ЕО) № 1580/2007 на Комисията от 21 декември 2007 г. за определяне на правила за прилагане на регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците ⁽²⁾, и по-специално член 138, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

в изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг от многостранните търговски преговори Регламент (ЕО) № 1580/2007 посочва критерии за определяне от Комисията на фиксирани стойности при внос от трети страни за продуктите и периодите, посочени в приложение XV, част А от посочения регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Фиксираните стойности при внос, посочени в член 138 от Регламент (ЕО) № 1580/2007, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 27 януари 2010 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 26 януари 2010 година.

За Комисията,
от името на председателя,
Jean-Luc DEMARTY

Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 350, 31.12.2007 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)

Код по КН	Кодове на трети страни ⁽¹⁾	Фиксирана вносна стойност
0702 00 00	JO	73,2
	MA	73,3
	TN	116,4
	TR	108,9
	ZZ	93,0
0707 00 05	MA	78,1
	TR	128,9
	ZZ	103,5
0709 90 70	MA	136,3
	TR	129,5
	ZZ	132,9
0805 10 20	EG	48,5
	IL	54,1
	MA	53,5
	TN	53,5
	TR	54,8
	ZZ	52,9
0805 20 10	IL	191,1
	MA	75,7
	ZZ	133,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,7
	EG	69,7
	IL	72,0
	JM	106,6
	MA	91,0
	PK	46,5
	TR	87,4
	ZZ	75,4
0805 50 10	EG	71,2
	IL	88,7
	TR	70,1
	ZZ	76,7
0808 10 80	CA	75,7
	CL	60,5
	CN	72,0
	MK	24,7
	US	121,9
	ZZ	71,0
0808 20 50	CN	72,3
	US	115,4
	ZZ	93,9

⁽¹⁾ Номенклатура на страните, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „друг произход“.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 76/2010 НА КОМИСИЯТА**от 26 януари 2010 година****относно изменение на представителните цени и размера на допълнителните вносни мита за някои продукти от сектора на захарта, определени с Регламент (ЕО) № 877/2009 за 2009/10 пазарна година**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) ⁽¹⁾,като взе предвид Регламент (ЕО) № 951/2006 на Комисията от 30 юни 2006 г. относно правилата за прилагане на Регламент (ЕО) № 318/2006 на Съвета по отношение на обмена с трети страни в сектора на захарта ⁽²⁾, и по-специално член 36, параграф 2, втора алинея, второ изречение,

като има предвид, че:

- (1) Размерът на представителните цени и допълнителните вносни мита, приложими за бяла захар, сурова захар и

някои сиропи, за 2009/10 пазарна година се определя от Регламент (ЕО) № 877/2009 на Комисията ⁽³⁾. Тези цени и мита са последно изменени с Регламент (ЕС) № 69/2010 на Комисията ⁽⁴⁾.

- (2) Данните, с които Комисията разполага понастоящем, предполагат изменение на посочения размер в съответствие с правилата и процедурите, предвидени в Регламент (ЕО) № 951/2006,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Представителните цени и допълнителните вносни мита, приложими за продуктите, посочени в член 36 от Регламент (ЕО) № 951/2006, определени в Регламент (ЕО) № 877/2009, за 2009/10 пазарна година, се изменят и се съдържат в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 27 януари 2010 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 26 януари 2010 година.

За Комисията,
от илето на председателя,
Jean-Luc DEMARTY

Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 178, 1.7.2006 г., стр. 24.

⁽³⁾ ОВ L 253, 25.9.2009 г., стр. 3.

⁽⁴⁾ ОВ L 19, 23.1.2010 г., стр. 3.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Изменен размер на представителните цени и на допълнителните вносни мита за бяла захар, сурова захар и продуктите с код по КН 1702 90 95, приложим считано от 27 януари 2010 година

(EUR)

Код по КН	Размер на представителната цена за 100 kg нето от съответния продукт	Размер на допълнителното мито за 100 kg нето от съответния продукт
1701 11 10 ⁽¹⁾	49,07	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	49,07	0,18
1701 12 10 ⁽¹⁾	49,07	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	49,07	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	53,94	1,29
1701 99 10 ⁽²⁾	53,94	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	53,94	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,54	0,20

⁽¹⁾ Определяне за стандартното качество, както е посочено в приложение IV, точка III от Регламент (ЕО) № 1234/2007.⁽²⁾ Определяне за стандартното качество, както е посочено в приложение IV, точка II от Регламент (ЕО) № 1234/2007.⁽³⁾ Определяне за 1 % съдържание на захароза.

IV

(Актове, приети преди 1 декември 2009 г. по силата на Договора за ЕО, Договора за ЕС и Договора за Евратом)

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 26 ноември 2009 година

относно сключването от Европейската общност на Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания

(2010/48/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 13 и 95 във връзка с член 300, параграф 2, първа алинея, второ изречение и член 300, параграф 3, първа алинея от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

(1) През май 2004 г. Съветът упълномощи Комисията да води преговори от името на Европейската общност във връзка с Конвенцията на Организацията на обединените нации за защита и насърчаване зачитането на правата и достойнството на хората с увреждания (наричана по-долу „Конвенцията на ООН“).

(2) Конвенцията на ООН беше приета от Общото събрание на Организацията на обединените нации на 13 декември 2006 г. и влезе в сила на 3 май 2008 г.

(3) Конвенцията на ООН беше подписана от името на Общността на 30 март 2007 г., при условие за възможното ѝ сключване на по-късна дата.

(4) Конвенцията на ООН съставлява подходящ и ефективен стълб за насърчаване и защита на правата на хората с увреждания в рамките на Европейския съюз, на които както Общността, така и нейните държави-членки отдават възможно най-голямо значение.

(5) Ето защо Конвенцията на ООН следва да бъде одобрена от името на Общността в най-скоро време.

(6) Това одобряване обаче следва да бъде придружено от резерва, която да бъде внесена от Европейската общност, във връзка с член 27, параграф 1 от Конвенцията на ООН, за да се заяви, че Общността сключва Конвенцията на ООН, без да се засяга основаното на общностното законодателство право, предвидено в член 3, параграф 4 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета ⁽²⁾, което имат нейните държави-членки, да не прилагат към въоръжените сили принципа за равно третиране на основание увреждане.

(7) Както Общността, така и държавите-членки са компетентни в областите, обхванати от Конвенцията на ООН. Ето защо Общността и държавите-членки следва да станат договарящи страни по нея, така че заедно да могат да изпълняват задълженията, определени от Конвенцията на ООН, и да упражняват по съгласуван начин предоставените им от нея права в случаи на смесени компетенции.

(8) При депозиране на инструмента за официално потвърждение Общността следва да депозира и декларация по смисъла на член 44, параграф 1 от Конвенцията, в която се посочват въпросите от приложното поле на Конвенцията, по отношение на които държавите-членки са прехвърлили компетентност на Общността,

РЕШИ:

Член 1

1. Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания се одобрява от името на Общността с една резерва по отношение на член 27, параграф 1 от нея.

2. Текстът на Конвенцията на ООН е изложен в приложение I към настоящото решение. Текстът на резервата се съдържа в приложение III към настоящото решение.

⁽¹⁾ Становище, представено на 27 април 2009 г., все още непубликувано в Официален вестник.

⁽²⁾ ОВ L 303, 2.12.2000 г., стр. 16.

Член 2

1. Председателят на Съвета е оправомощен да определи лицето/ата, упълномощено/и да депозира/т, от името на Европейската общност, инструмента за официално потвърждение на Конвенцията при генералния секретар на Организацията на обединените нации, в съответствие с членове 41 и 43 от Конвенцията на ООН.

2. При депозиране на инструмента за официално потвърждение определеното лице или лица депозират, в съответствие с член 44, параграф 1 от Конвенцията, декларацията за компетентността, изложена в приложение II към настоящото решение, както и резервата, изложена се в приложение III към настоящото решение.

Член 3

По отношение на въпроси от компетентността на Общността и без да се засягат съответните компетенции на държавите-членки, Комисията изпълнява централни координиращи функции по въпроси, свързани с прилагането на Конвенцията на ООН, в съответствие с член 33, параграф 1 от Конвенцията на ООН. Подробностите относно функцията на координационния механизъм се излагат в Кодекс на поведение, преди депозиране на правния инструмент за официално потвърждение от името на Общността.

Член 4

1. По отношение на въпроси от изключителната компетентност на Общността, Комисията представлява Общността на заседанията на органите, създадени с Конвенцията на ООН, по-специално на посочената в член 40 Конференция на страните по

Конвенцията, и действа от нейно име по въпроси от компетентността на тези органи.

2. По въпроси от споделената компетентност на Общността и държавите-членки Комисията и държавите-членки определят предварително подходящите договорености за представяне на позицията на Общността на заседанията на органите, създадени с Конвенцията на ООН. Подробностите относно представителството се излагат в Кодекс на поведение, който следва да бъде приет преди депозиране на правния инструмент за официално потвърждение от името на Общността.

3. На заседанията, посочени в параграфи 1 и 2, Комисията и държавите-членки, когато е необходимо при предварителни консултации с други институции на Общността, си сътрудничат тясно, особено по отношение на договореностите за мониторинг, докладване и гласуване. Договореностите за гарантиране на тясно сътрудничество също са част от Кодекса на поведение, посочен в параграф 2.

Член 5

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 26 ноември 2009 година.

За Съвета
Председател
J. VJÖRKLUND

ПРИЛОЖЕНИЕ I

КОНВЕНЦИЯ ЗА ПРАВАТА НА ХОРАТА С УВРЕЖДАНЯ

Преамбюл

ДЪРЖАВИТЕ СТРАНИ ПО НАСТОЯЩАТА КОНВЕНЦИЯ,

- а) позовавайки се на принципите, прогласени в Устава на Обединените нации, които признават вътрешно присъщото достойнство и ценност, както и равните и неотменими права на всички представители на човешкия род, като основа за свободата, справедливостта и мира в света;
- б) съзнавайки, че Организацията на Обединените нации прогласява и приема, във Всеобщата декларация за човешките права и в Международните пактове за човешките права, че определените в тях права и свободи са достойни на всеки човек, без каквито и да било различия;
- в) потвърждавайки още веднъж универсалността, неделимостта и взаимната обвързаност на всички човешки права и основни свободи с необходимостта от гарантиране на хората с увреждания на пълното им възползване от тези права и свободи без каквато и да било дискриминация;
- г) позовавайки се на Международния пакт за икономическите, социалните и културните права, Международния пакт за гражданските и политическите права, Международната конвенция за премахването на всички форми на расова дискриминация, Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унизително отношение или наказание, Конвенцията за правата на детето, както и на Международната конвенция за защита на правата на всички работници мигранти и членовете на техните семейства;
- д) съзнавайки, че увреждането е развиващо се понятие и че то се явява резултат от взаимодействие между индивиди с нарушени физически функции и различни пречки в нагласите и средата, които затрудняват тяхното пълноценно и ефективно участие в обществото равноправно с останалите;
- е) осъзнавайки важността на принципите и насоките, съдържащи се в Световната програма за действие по отношение на хората с увреждания, както и в Стандартните правила за изравняване на възможностите за хора с увреждания, за оказване на влияние при разработването, утвърждаването и оценяването на политики, планове, програми и дейности на национално, регионално и международно равнище за по-нататъшно изравняване на възможностите за хора с увреждания;
- ж) подчертавайки важността на поставяне проблемите на хората с увреждания в центъра на общественото внимание като неразделна част от съответните стратегии за устойчиво развитие;
- з) съзнавайки също така, че дискриминацията срещу когото и да било въз основа на увреждане представлява нарушение на вътрешно присъщото достойнство и ценност на човешкия индивид;
- и) признавайки също така различността и многообразието на хората с увреждания;
- й) осъзнавайки нуждата от насърчаване и защита на човешките права на всички хора с увреждания, включително на онези, изискващи по-интензивна подкрепа;
- к) изразявайки загриженост, че въпреки всички тези разнообразни инструменти и начинания хората с увреждания продължават да срещат различни пречки пред пълноценното си участие в обществото и да се сблъскват с нарушения на техните човешки права във всички части на света;
- л) съзнавайки важността на международното сътрудничество за подобряване условията на живот за хората с увреждания във всяка страна и особено в развиващите се страни;
- м) осъзнавайки ценния реален и потенциален принос на хората с увреждания към цялостното благосъстояние и разнообразие на техните общности, а също и че насърчаването на пълноценното упражняване от страна на хора с увреждания на техните човешки права и основни свободи ще има за резултат повишеното им чувство за принадлежност, както и значителен напредък в човешките, социалните и икономическите аспекти на развитието на обществото и изкореняването на бедността;
- н) съзнавайки важността за хората с увреждания на тяхната самостоятелност и независимост, включително на свободата на личен избор;
- о) считайки, че на хората с увреждания трябва да бъде дадена възможност за активно участие в процеса на взимане на решенията относно политиките и програмите, включително тези, които пряко ги засягат;
- п) изразявайки загриженост относно трудностите, пред които са изправени хората с увреждания, подложени на множествени или утежнени форми на дискриминация по признак на раса, цвят на кожата, пол, език, религия, политически или други възгледи, национален, етнически, общностен или социален произход, имотно състояние, място на раждане, възрастов или друг статус;

- р) съзнавайки, че жените и дево̀йките с увреждания са често пъти изложени на по-голям риск — както във, така и извън дома — от насилие, нараняване или тормоз, пренебрежително или немарливо отношение, малтретиране или експлоатация;
- с) съзнавайки, че на децата с увреждания трябва да бъде осигурено пълноценно упражняване на всички човешки права и основни свободи, равноправно с останалите деца и позовавайки се на задълженията в този дух, поети от държавите страни по Конвенцията за правата на детето;
- т) подчертавайки необходимостта от включване на гледната точка за различията и отношенията между половете във всички усилия за осигуряване пълноценното упражняване на човешките права и основните свободи от хората с увреждания;
- у) посочвайки факта, че мнозинството от хората с увреждания живеят в условия на бедност и съзнавайки в този смисъл належащата нужда от преодоляване на негативните последици от бедността за хората с увреждания;
- ф) отчитайки, че условията на мир и сигурност, основаващи се на пълно зачитане на целите и принципите, залегнали в Устава на Организацията на Обединените нации и спазването на приложимите инструменти за гарантиране на човешките права, са безусловно необходими условия за осигуряване пълноценна закрила на хората с увреждания и особено по време на въоръжени конфликти или чужда окупация;
- х) съзнавайки важността на осигуряването на достъп до физическата, социална, икономическа и културна среда, до здравеопазване и образование, до информация и комуникации, за даване възможност на хората с увреждания да се възползват най-пълно от всички свои човешки права и основни свободи;
- ц) осъзнавайки, че всеки индивид, със своите задължения по отношение на останалите индивиди и на общността, към която принадлежи, е отговорен да се стреми към насърчаване и съблюдаване на правата, признати в Международната харта на човешките права;
- ч) убедени, че семейството, като естествена и основна градивна клетка на обществото, има право на закрила от страна на обществото и от държавата и че хората с увреждания, както и членовете на техните семейства, трябва да получат необходимата закрила и помощ, чрез които семействата на хората с увреждания да осигурят пълноценно и равноправно упражняване на правата на тези хора;
- ш) убедени, че една всеобхватна и цялостна международна конвенция, която да насърчава и защитава правата и достойнството на хората с увреждания, ще представлява съществен принос за преодоляване на дълбоката социална ошетеност на хората с увреждания, като ще способства за тяхното участие в гражданската, политическата, икономическата, социалната и културната област на обществения живот с равни възможности, както в развитите, така и в развиващите се страни,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Цел

Целта на настоящата конвенция е да насърчава, защитава и гарантира пълноценното и равноправно упражняване на всички човешки права и основни свободи от страна на всички хора с увреждания, и да способства за зачитане на вътрешно присъщото им човешко достойнство.

Хората с увреждания включват лица с трайна физическа, психическа, интелектуална и сетивна недостатъчност, която при взаимодействие с различни пречки би могла да възпрепятства тяхното пълноценно и ефективно участие в обществото, равноправно с останалите.

Член 2

Определения

За целите на настоящата конвенция:

„комуникация“ включва всякакви езици, визуално представяне на текст, Брайлова азбука, тактилна комуникация, уголемени шрифтове, достъпни мултимедии, както и всякакви писмени, звукови, на опростен език, дикторски, допълващи и алтернативни способи, средства и формати за комуникация, включително достъпни информационни и съобщителни технологии;

„език“ включва говоримите и знакови езици, както и всякакви други форми на неговорим език;

„дискриминация по признак на увреждане“ означава всякакво правене на разлика, всякакви ограничения и изключения, основаващи се на увреждане, имащи за цел или последица нарушаване или отменяне на зачитането, възползването от или равнопоставеното упражняване на всички човешки права и основни свободи в политическата, икономическата, социалната, културната, гражданската или всяка друга област. Това включва всякакви форми на дискриминация, включително отказ за предоставяне на разумни улеснения;

„разумни улеснения“ означава всякакви необходими и подходящи модификации и приспособления, необременяващи излишно или непропорционално околните, когато такива са необходими за всеки конкретен случай, за да се осигури на даден индивид с увреждания пълноценно и равнопоставено с околните възползване от и упражняване на всички негови човешки права и основни свободи;

„универсален дизайн“ означава дизайн на изделия, жизнена среда, програми и услуги, които да се ползват в максимална степен от всички хора, без да се налага тяхното адаптиране или специализиран дизайн. Понятието „универсален дизайн“ не изключва наличието на спомагателни уреди и пособия за определени групи лица с увреждания, когато това се налага.

Член 3

Общи принципи

Принципите, върху които почива настоящата конвенция, са:

- a) зачитане на вътрешно присъщото достойнство, самостоятелността на индивида, включително свободата на личен избор и неговата независимост;
- b) забрана за дискриминация;
- b) пълноценно и ефективно участие и включване в обществото;
- г) уважение към различия и приемане на хората с увреждания като част от човешкото многообразие и човешкия род;
- д) равни възможности;
- e) достъпност;
- ж) равноправие на мъжа и жената;
- з) зачитане на развиващите се способности на децата с увреждания, зачитане на правото на децата с увреждания да запазят своята идентичност.

Член 4

Общи задължения

1. Държавите страни по конвенцията се задължават да гарантират и да способстват за пълноценната реализация на всички човешки права и основните свободи за хората с увреждания, без каквато и да било дискриминация по признак на увреждане. За целта държавите страни по конвенцията се задължават:

- a) да предприемат всички необходими законодателни, административни и други мерки за прилагането на правата, признати по настоящата конвенция;
- b) да предприемат всякакви подходящи мерки, включително законодателни, за изменение или отменяне на съществуващите закони, наредби, обичаи и практики, представляващи дискриминация срещу хора с увреждания;
- b) да се съобразяват във всички свои политики и програми с изискванията за защита и насърчаване на човешките права на хората с увреждания;
- г) да се въздържат от всякакви актове и практики, несъответстващи на настоящата конвенция, като гарантират нейното спазване от страна на публичните власти и институции;
- д) да предприемат всякакви подходящи мерки за премахване на дискриминацията по признак на увреждане от страна на лица, организации и частни предприятия;
- e) да предприемат или способстват за извършване на научно-развойна дейност с цел разработване на стоки, услуги, съоръжения и оборудване с универсален дизайн, по смисъла на дефиницията по член 2 от настоящата конвенция, които с минимална модификация и инвестиции да се пригаждат към специфичните нужди на лица с увреждания; да способстват за тяхната достъпност и прилагане, както и да внедряват принципите на универсалния дизайн в разработването на стандарти и ръководства за производството.
- ж) да предприемат или способстват за извършване на научно-развойна дейност, както и да способстват за достъпността и прилагането на нови технологии, включително информационни и съобщителни, на помощни средства за осигуряване на мобилност, на спомагателни устройства и технологии, подходящи за хора с увреждания, като се дава приоритет на тези с достъпна цена;

- з) да осигуряват достъпна информация на хората с увреждания относно наличието на помощни средства за осигуряване на мобилност, на спомагателни устройства и технологии, както и на всякакви други форми на подпомагане, поддържащи услуги и съоръжения.
- и) да способстват за обучение на специалистите и служители, работещи с хора с увреждания, в упражняване на правата им по настоящата конвенция, с оглед по-доброто предоставяне на помощта и услугите, гарантирани от тези права.
2. По отношение на икономическите, социалните и културни права всяка държава страна по конвенцията се задължава да предприеме мерки, използвайки в максимална степен своите налични ресурси и, където това се налага, в рамките на международно сътрудничество, за постепенното постигане на пълноценна реализация на тези права, в допълнение към онези свои задължения по настоящата конвенция, които са незабавно приложими в съответствие с международното право.
3. В разработването и прилагането на необходимото законодателство и политики за прилагане на настоящата конвенция, както и във всякакви други процеси на вземане на решения, отнасящи се до проблемите на хората с увреждания, държавите страни по конвенцията следва да се консултират тясно със и да ангажират активното участие на лица, включително деца, с увреждания чрез организациите, които ги представляват.
4. Нищо в настоящата конвенция не бива да засяга каквито и да било съществуващи законови изисквания, които в още по-голяма степен способстват за реализацията на правата на хората с увреждания, съдържащи се в законите на дадена държава страна по настоящата конвенция или в международното законодателство в сила в съответната държава. Не се допускат никакви ограничения върху, или отказ от каквито и да било човешки права или основни свободи, признати или съществуващи в която и да било от държавите страни по конвенцията, в изпълнение на закони, конвенции, наредби или обичаи, под претекст, че настоящата конвенция не признава въпросните права и свободи или ги признава в по-малка степен.
5. Разпоредбите на настоящата конвенция се отнасят до всички съставни части на федералните държави, без каквито и да било ограничения и изключения.

Член 5

Равенство и забрана на дискриминация

1. Държавите страни по настоящата конвенция признават, че всички хора са равни пред закона и имат право, без каквато и да било дискриминация, на еднаква закрила и еднакво отношение по закон.
2. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да забранят всякаква дискриминация по признак на увреждане и да гарантират на лицата с увреждания равнопоставена и ефективна защита от закона срещу всякаква дискриминация, на каквито и да било основания.
3. С оглед осигуряването на равнопоставеност и премахването на всякаква дискриминация държавите страни по конвенцията се задължават да предприемат всички необходими стъпки, за да осигурят разумни улеснения на хората с увреждания.
4. Всякакви конкретни мерки, необходими за ускоряване или постигане на фактическо равенство на хората с увреждания, не се считат за дискриминация по смисъла на настоящата конвенция.

Член 6

Жени с увреждания

1. Държавите страни по настоящата конвенция съзнават, че жените и девойките с увреждания са подложени на множество форми на дискриминация и в този смисъл се задължават да предприемат мерки за осигуряване на пълноценното им упражняване на всички човешки права и основни свободи.
2. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да предприемат всички необходими мерки за осигуряване на пълноценното развитие, социално израстване и обличане в граждански права на жените, с цел гарантиране на упражняването на и възползването от техните човешки права и основни свободи, залегнали в настоящата конвенция.

Член 7

Деца с увреждания

1. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да предприемат всички необходими мерки за осигуряване на пълноценното упражняване от деца с увреждания на всичките им човешки права и основни свободи, равноправно с останалите деца.
2. Във всякакви действия, засягащи децата с увреждания, първостепенно съображение ще бъде защитата на интересите на детето.
3. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да осигурят правото на децата с увреждания свободно да изразяват становища по всякакви въпроси, които ги засягат, като на техните становища се придава подобаваща тежест в съответствие с възрастта и степента им на зрелост; наред с това, на децата трябва да се предоставя подходящо за увреждането и възрастта им съдействие при реализацията на това право.

Член 8

Повишаване на общественото съзнание

1. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да предприемат незабавни, ефективни и подходящи мерки:
 - a) за повишаване на общественото съзнание, включително на ниво семейство, по отношение на хората с увреждания и за възпитаване на уважение към правата и достойнството на хората с увреждания;
 - b) за борба със стереотипите, предразсъдъците и вредните практики по отношение на хората с увреждания, включително такива по признак на пол и възраст, във всички сфери на живота;
 - v) за повишаване на общественото съзнание относно способностите и приноса на хората с увреждания.
2. Мерките, предприети за тази цел, включват:
 - a) инициране и поддържане на ефективни кампании за повишаване на общественото съзнание, предназначени:
 - i) да подхранват разбиране и възприемчивост към правата на хората с увреждания;
 - ii) да насърчават положително възприемане на, и по-високо обществено съзнание към хората с увреждания;
 - iii) да способстват за признаване на уменията, качествата и способностите на хората с увреждания, както и на техния принос към работното място и пазара на труда;
 - b) насаждане на всички равнища на образователната система, включително сред децата от най-ранна възраст, на отношение на уважение към правата на хората с увреждания;
 - v) насърчаване на всички печатни издания да обрисуват хората с увреждания по начин, съответстващ на целите на настоящата конвенция;
 - g) подпомагане провеждането на програми за обучение и повишаване на общественото съзнание по отношение на хората с увреждания и техните права.

Член 9

Достъпност

1. За да дадат възможност на хората с увреждания да живеят самостоятелно и да участват пълноценно във всички аспекти на живота, държавите страни по настоящата конвенция се задължават да предприемат подходящи мерки за осигуряване за хората с увреждания на достъп, равноправно с всички останали, до физическата среда на живеене, до транспорта, информацията и комуникациите, включително до информационните и комуникационни системи и технологии и до всички останали удобства и услуги, отворени и достъпни за широката публика, както в градските, така и в селските райони. Тези мерки, които следва да включват идентифициране и премахване на всякакви пречки и прегради пред достъпността, се отнасят, между другото, към:
 - a) сгради, пътища, транспортни и всякакви други открити и закрити съоръжения, включително училища, жилищни постройки, здравни заведения и работни места;
 - b) информационни, комуникационни и други услуги, включително информационни системи и служби за бърза медицинска и друга помощ.
2. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават също да вземат подходящи мерки за:
 - a) разработване, обнародване и мониторинг на прилагането на минимални стандарти и указания за достъпност на съоръженията и услугите, отворени за, или предоставяни на широката публика;
 - b) осигуряване съобразяването с всички изисквания за достъпност за хора с увреждания от страна на всякакви частни заведения и услуги, отворени за, или предоставяни на широката публика;
 - v) осигуряване обучение на заинтересовани лица и институции по проблемите на достъпността, засягащи хората с увреждания;
 - g) осигуряване поставянето в сгради и други съоръжения, отворени за широката публика, на обозначение на Брайлова азбука или в други лесни за четене и разбиране форми;
 - d) предоставяне на форми на помощ с участието на живи помощници и посредници, включително водачи, четци и професионални преводачи на езика на знаците, с оглед улесняване достъпа до сгради и други съоръжения, отворени за широката публика;

- е) насърчаване прилагането на други подходящи форми на помощ и подкрепа за хора с увреждания, с оглед улесняване достъпа им до информация;
- ж) подпомагане достъпа на хората с увреждания до нови информационни и комуникационни технологии и системи, включително интернет;
- з) способстване още в ранен етап за проектирането, разработването, производството и разпространението на финансово достъпни информационни и комуникационни технологии, за да бъдат достъпни за хора с увреждания при минимална себестойност.

Член 10

Право на живот

Държавите страни по настоящата конвенция потвърждават, че всяко човешко същество има вътрешно присъщо право на живот и се задължават да предприемат всички необходими мерки за осигуряване на ефективното му упражняване от хора с увреждания, равноправно с всички останали.

Член 11

Рискови ситуации и хуманитарни бедствия

Държавите страни по конвенцията се задължават да предприемат, в съответствие с поетите от тях задължения по силата на международното право, включително международното хуманитарно право и международното право в сферата на човешките права, всички необходими мерки за осигуряване защитата и безопасността на хората с увреждания в рискови ситуации, включително при военен конфликт, хуманитарни и природни бедствия.

Член 12

Равнопоставеност пред закона

1. Държавите страни по настоящата конвенция потвърждават, че хората с увреждания имат право на признаване като равноправни индивиди пред закона.
2. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да признават правосубектността на хората с увреждания равноправно с всички останали във всички сфери на живота.
3. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да предприемат подходящи мерки за осигуряване достъп на хората с увреждания до необходимата им подкрепа за упражняване на тяхната правосубектност.
4. Държавите страни по настоящата конвенция се ангажират да гарантират, че всички мерки, отнасящи се до упражняването на правосубектността на хората с увреждания, съдържат в себе си подходящи и ефективни предпазни мерки срещу злоупотреба в съответствие с международното право в областта на човешките права. Подобни предпазни мерки следва да гарантират, че мерките, отнасящи се до упражняване на правосубектността на хората с увреждания, защитат правата, волята и предпочитанията на индивида, не позволяват конфликт на интереси или неправомерно влияние, че са пропорционални и пригодени към състоянието на индивида, че се прилагат за възможно най-кратък срок и подлежат на редовен преглед по реда на надзора от страна на компетентен, независим и безпристрастен съдебен орган. Предпазните мерки са пропорционални на степента, до която въпросните мерки засягат правата и интересите на индивида.
5. В съответствие с текста на настоящия член държавите страни по конвенцията се задължават да предприемат подходящи и ефективни мерки за осигуряване на равните права на хората с увреждания да притежават и наследяват имущество, да контролират собствените си финансови дела и да имат равен достъп до банкови кредити, ипотечи и други форми на финансово кредитиране, като се задължават да защитават хората с увреждания от произволно отнемане на тяхното имущество.

Член 13

Достъп до правосъдие

1. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да осигурят на хората с увреждания ефективен достъп до правосъдие, равноправно с всички останали, включително чрез предоставяне на процедурни и подходящи за възрастта им улеснения за упражняване на тяхната роля като преки и непреки участници, включително свидетели, във всякакви съдебни процедури, включително в следствената и други предварителни фази.
2. С оглед осигуряването на ефективен достъп до правосъдие за хората с увреждания държавите страни по конвенцията се задължават да способстват за подходящо обучение на работещите в сферата на съдопроизводството, включително полицейските служители и служителите в затворите.

Член 14

Свобода и сигурност на личността

1. Държавите страни по настоящата конвенция гарантират, че хората с увреждания, равноправно с всички останали:
 - а) упражняват правото на свобода и сигурност на личността;

б) не са лишавани неправомерно и произволно от тяхната свобода, всяко лишаване от свобода е в съответствие със закона, като само по себе си наличието на увреждане в никакъв случай не бива да бъде основание за лишаването им от свобода.

2. Държавите страни по настоящата конвенция гарантират, че в случай че лица с увреждания бъдат лишени от свобода в резултат на каквато и да било процедура, те ще имат право, равноправно с всички останали, на гаранции в съответствие с международното право в областта на човешките права, като с тях ще се отнасят в съответствие с целите и принципите на настоящата конвенция, включително чрез осигуряване на разумни улеснения.

Член 15

Защита срещу изтезания или жестоко, нехуманно или унижително третиране или наказание

1. Никой не може да бъде подлаган на изтезания или на жестоко, нехуманно или унижително третиране или наказание. По-конкретно, никой не може да бъде подлаган без своето свободно волеизлияние на медицински или научни експерименти.

2. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да предприемат всякакви ефективни законодателни, административни, съдебни или други мерки, за да закрилят хората с увреждания, равноправно с всички останали, срещу подлагане на изтезания или на жестоко, нехуманно или унижително третиране или наказание.

Член 16

Защита срещу експлоатация, насилие и тормоз

1. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да предприемат всякакви подходящи законодателни, административни, социални, образователни и други мерки, за да защитят хората с увреждания както във, така и извън дома им, срещу всякакви форми на експлоатация, насилие и тормоз, включително в аспектите на полова принадлежност на тези понятия.

2. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават също така да предприемат всякакви подходящи мерки за предотвратяване на всякакви форми на експлоатация, насилие и тормоз, като осигурят, между другото, подходящи форми на съобразена с пола и възрастта помощ и подкрепа за лица с увреждания и техните семейства и гледачи, включително чрез предоставяне на информация и обучение относно избягването, разпознаването и докладването на всякакви случаи на експлоатация, насилие и тормоз. Държавите страни по конвенцията се задължават да осигурят такива служби за защита, които да са съобразени с възрастта, пола и увреждането на индивида.

3. С цел предотвратяване възникването на всякакви форми на експлоатация, насилие и тормоз държавите страни по конвенцията гарантират, че всякакви съоръжения и програми, предназначени за хора с увреждания, са обект на ефективен мониторинг от независими органи.

4. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да предприемат всякакви подходящи мерки, включително чрез осигуряване на охрана, за подпомагане на физическото, когнитивно и физиологическо възстановяване, рехабилитация и социална реинтеграция на лица с увреждания, станали жертва на каквито и да било форми на експлоатация, насилие или тормоз. Такова възстановяване и реинтеграция трябва да се провеждат в среда, способстваща за здравето, благоденствието, самоуважението, достойнството и самостоятелността на индивида, предвид на конкретните му нужди с оглед на пол и възраст.

5. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да приемат ефективно законодателство и политики, включително конкретно по отношение на жените и децата, с което да способстват за идентифицирането, разследването и, при нужда, съдебното преследване на всякакви прояви на експлоатация, насилие и тормоз по отношение на хора с увреждания.

Член 17

Защита на целостта и ненакърнимостта на личността

Всяко лице с увреждания има право на зачитане на неговата физическа или психическа цялост и ненакърнимост, равноправно с всички останали.

Член 18

Свобода на придвижването и националност

1. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да признават правата на хората с увреждания на свободно придвижване, свободен избор на местоживее и националност, наравно с всички останали, включително като гарантират, че хората с увреждания:

- а) имат право на придобиване и промяна на националност и не са лишавани от националността си произволно или по признак на увреждане;
- б) не са лишавани по признак на увреждане от възможност да придобиват, притежават и ползват документи, удостоверяващи тяхната националност или други документи за самоличност, както и да се възползват от подходящи, например имиграционни процедури, каквито биха могли да им бъдат необходими за упражняване на правото им на свободно придвижване;
- в) са свободни да напускат всяка една държава, включително своята собствена;
- г) не са лишавани, произволно или по признак на увреждане, от правото да влизат в собствената си държава.

2. Децата с увреждания следва да бъдат регистрирани незабавно след раждането си и да имат право още с раждането си на име, на придобиване на националност и, доколкото е възможно, да познават и да бъдат отглеждани от родителите си.

Член 19

Самостоятелен живот и включване в общността

Държавите страни по настоящата конвенция признават равните права на всички хора с увреждания да живеят в общността, с равни на всички останали възможности за избор, като се задължават да предприемат ефективни и подходящи мерки за улесняване на пълноценното упражняване от хората с увреждания на това тяхно право и пълното им включване и участие в общността, включително чрез осигуряване на:

- а) възможност за хората с увреждания да избират, равноправно с всички останали, местожителството си, къде и с кого да живеят, като не биват задължавани да живеят при конкретни условия;
- б) достъп на хората с увреждания до набор от служби за социално подпомагане, у дома, по местоживееене или други, включително до лично съдействие за тяхното живеене и включване в общността, за предотвратяване на тяхната социална изолация или сегрегация;
- в) комунални услуги и обществени обекти за населението, които да са еднакво достъпни за хората с увреждания по начин, съобразен с техните нужди.

Член 20

Лична мобилност

Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да предприемат ефективни мерки за осигуряване на лична мобилност с най-голяма възможна степен на независимост за хората с увреждания, включително чрез:

- а) улесняване на личната мобилност на хора с увреждания по начин и време, предпочетени от тях и на достъпна цена;
- б) улесняване достъпа на хора с увреждания до качествени помощни средства за придвижване, устройства, спомагателни технологии и до живи помощници и посредници, включително чрез тяхното предоставяне на достъпна цена;
- в) предоставяне на обучение по умения за придвижване на хора с увреждания и на специализиран персонал, работещ с такива;
- г) подпомагане на стопански субекти, произвеждащи средства за придвижване, устройства и спомагателни технологии, при съобразяване с всички аспекти на мобилността на хората с увреждания.

Член 21

Свобода на изразяване и на мнение, свобода на достъпа до информация

Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да предприемат подходящи мерки за даване възможност на хората с увреждания да упражняват правото си на свобода на мнението и изразяването, включително свободата да търсят, получават и споделят информация и идеи, равноправно с всички останали и с всички предпочитани от тях форми на комуникация, посочени в член 2 от настоящата конвенция, включително чрез:

- а) предоставяне на информация, предназначена за широката публика, на хора с увреждания в достъпен за тях формат и посредством технологии, подходящи за различни видове увреждания, своевременно и без допълнителни разходи;
- б) възприемане и улесняване на използването на езика на знаците, Брайловата азбука, допълващи и алтернативни способности на комуникация, както и на всякакви други достъпни средства, методи и формати на комуникация, предпочитани от хората с увреждания при тяхното официално общуване;
- в) приканване на местните стопански субекти, предоставящи услуги на населението, включително чрез Интернет, да предоставят информация и услуги на хора с увреждания в достъпен и лесен за ползване формат;
- г) приканване на средствата за масова комуникация, включително доставчиците на информация по Интернет, да направят услугите си достъпни за хора с увреждания;
- д) признаване и спомагане за използването на езици на знаците.

Член 22

Зачитане на личната неприкосновеност

1. Хората с увреждания, независимо от тяхното местоживее и условия на живот, не могат да бъдат подлагани на каквато и да било произволна и неправомерна намеса в личното им пространство и неприкосновеност, в техния дом, семейство, кореспонденция или други форми на комуникация, както и на неправомерни атаки срещу честта и доброто им име. Хората с увреждания имат право на закрила от закона срещу подобна намеса или атаки.
2. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да защитават неприкосновеността на личната, здравната и рехабилитационната информация на хората с увреждания, равноправно с всички останали.

Член 23

Уважение към дома и семейството

1. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да предприемат ефективни и подходящи мерки за премахване на всякаква дискриминация срещу хора с увреждания по въпроси, свързани с брака, семейството, родителските права и личните връзки и взаимоотношения, равноправно с всички останали, за да гарантират:
 - a) признаване на правото на всяко лице с увреждания, което е на възраст за сключване на брак, да сключи такъв и да създаде семейство, на базата на свободното и пълно съгласие на двете заявили това намерение страни;
 - b) признаване правото на хората с увреждания да взимат свободно и отговорно решение за броя и интервала между раждането на децата си и правото им на достъп до подходяща за възрастта им информация и обучение по възпроизводство и семейно планиране, и предоставяне на необходимите средства, с които да упражняват тези свои права;
 - v) запазване на детеродните способности на хората с увреждания, включително деца, равноправно с всички останали.
2. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да обезпечат правата и отговорностите на хората с увреждания по отношение на опекунство, настойничество и осиновяване на деца или други подобни институции, доколкото тези понятия съществуват в националното законодателство; като при всички случаи върховенство има интересът на детето. Държавите страни по конвенцията се задължават да осигурят подходящо съдействие на хората с увреждания при упражняване на техните отговорности по отглеждане на децата.
3. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да осигурят на децата с увреждания равни права по отношение на живота в семейството. С оглед реализирането на тези права и за предотвратяване на укриване, изоставяне, занемаряване и сегрегация на децата с увреждания, държавите страни по конвенцията се задължават да осигурят своевременна и всеобхватна информация, услуги и подкрепа на децата с увреждания и техните семейства.
4. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да предприемат мерки за предотвратяване отделянето на дете от родителите му против тяхната воля, освен в случаите, когато компетентните власти определят, при съдебен контрол, в съответствие с приложимото право и по установения ред, че подобно отделяне на детето от родителите е необходимо и в интерес на детето. В никакъв случай едно дете не може да бъде отделено от родителите си по причини на увреждане, било на детето, или на единия или двамата родители.
5. В случай че непосредственото семейство не е в състояние да се грижи за дете с увреждания, държавите страни по конвенцията се задължават да положат всички усилия за осигуряване на алтернативни грижи в рамките на разширеното семейство, а ако това се окаже невъзможно — в приемно семейство.

Член 24

Образование

1. Държавите страни по настоящата конвенция признават правото на образование на хората с увреждания. С оглед реализирането на това право без дискриминация и при равни възможности държавите страни по конвенцията се задължават да осигурят приобщаваща образователна система на всички равнища и възможности за обучение през цялата продължителност на живота, насочени към:
 - a) пълно развитие на човешкия потенциал и чувството за собствена стойност и достойнство и укрепване на спазването на човешките права, основните свободи и човешкото многообразие;
 - b) развитие от страна на хора с увреждания на тяхната личност, таланти и творчески заложби, на техните умствени и физически способности, в пълния размер на техния потенциал;
 - v) предоставяне на възможност на хората с увреждания да участват ефективно в свободно общество.

2. При реализирането на това право държавите страни по конвенцията гарантират, че:
- а) лица с увреждания не са изключени от системата на общото образование по причина на тяхното увреждане, както и деца с увреждания не са изключени от системата на безплатното и задължително начално образование, или на средното образование, по причина на тяхното увреждане;
 - б) хората с увреждания имат достъп до приобщаващо, качествено и безплатно начално образование и до средно образование равноправно с всички останали в общността, в която живеят;
 - в) се предоставят разумни улеснения според изискванията на индивида;
 - г) хората с увреждания получават нужната им подкрепа, в рамките на системата за общо образование, с оглед улесняване на тяхното ефективно образование;
 - д) се предоставят ефективни мерки за индивидуална подкрепа в среда, способстваща за пълноценното им академично и социално израстване, в съответствие с целите на пълното приобщаване.
3. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да дават възможност на хората с увреждания за усвояване на житейски и социални умения, способстващи за пълноценното им и равноправно участие в образованието и като членове на общността. За тази цел държавите страни по конвенцията се задължават да предприемат подходящи мерки, включително:
- а) да способстват за изучаване на Брайловата и други алтернативни азбуки, на допълващи и алтернативни методи, средства и формати на комуникация, ориентация и умения за придвижване, да насърчават взаимната взаимопомощ и наставничеството в рамките на общността;
 - б) да способстват за усвояване на език на знаците и налагане на лингвистична идентичност на общността на лишените от слух;
 - в) да гарантират, че образованието на лица и особено деца, които са лишени от зрение, слух или от двете, се осъществява при използване на най-подходящите за индивида езици, методи и средства за комуникация и в среда, способстваща за пълноценното му академично и социално израстване.
4. За да спомогнат за реализирането на това право, държавите страни по конвенцията се задължават да предприемат подходящи мерки за привличане на работа на учители, включително такива с увреждания, които да са квалифицирани по езика на знаците и/или Брайловата азбука, да обучават професионалисти и други служители за работа на всички равнища на образователния процес. Това обучение трябва да включва в себе си разбиране на нуждите на хората с увреждания и използване на всякакви допълващи или алтернативни методи, средства и формати на комуникация, образователни методики и материали, предназначени за хора с увреждания.
5. Държавите страни по настоящата конвенцията гарантират, че хората с увреждания имат пълен достъп до общо висше образование, до професионално образование и подготовка, до образование за възрастни и възможности за обучение през целия живот, без дискриминация и равноправно с всички останали. За целта държавите страни по конвенцията се задължават да осигурят предоставянето на разумни улеснения за хората с увреждания.

Член 25

Здравеопазване

Държавите страни по настоящата конвенция признават правото на хората с увреждания на достъп до най-високия постижим стандарт на здравеопазване, без дискриминация по причина на тяхното увреждане. Държавите страни по конвенцията се задължават да предприемат подходящи мерки за осигуряване достъпа на хора с увреждания до съобразени с пола им здравни услуги, включително медицинска рехабилитация. По-конкретно, държавите страни по конвенцията се задължават:

- а) да осигуряват на хората с увреждания същия обхват, качество и стандарт на безплатни или финансово достъпни здравни грижи и програми, както на всички останали, включително в областта на сексуалното и репродуктивно здраве и на програмите за обществено здраве, провеждани сред населението;
- б) да осигуряват на хората с увреждания такива здравни услуги, от които те се нуждаят с оглед на конкретното увреждане, включително ранно откриване и подходяща интервенция, както и здравни услуги, предназначени за намаляване до минимум и превенция на по-нататъшни увреждания, включително при деца и при по-възрастни индивиди;
- в) да предоставят тези здравни услуги колкото е възможно по-близо до общността, в която живеят хората с увреждания, включително в селските райони;
- г) да изискват от здравните работници да полагат за хората с увреждания грижи със същото качество, както за всички останали, включително с тяхното свободно и информирано съгласие, като между другото повишават разбирането сред здравните работници за човешките права, достойнството, самостоятелността и нуждите на хората с увреждания посредством обучение и разгласяване на етичните стандарти за публичното и частно здравеопазване;

- д) да забраняват всякаква дискриминация спрямо хората с увреждания при предоставянето на здравни застраховки, както и на застраховки живот, когато такива се допускат по националното законодателство, които трябва да им се предоставят по справедлив и обоснован начин;
- е) да предотвратяват всякакви случаи на дискриминационен отказ за предоставяне на здравеопазване или здравни услуги, или храна и течности, по причини на увреждане.

Член 26

Абилитация и рехабилитация

1. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да предприемат ефективни и подходящи мерки, включително чрез взаимна подкрепа в рамките на общността, за да се даде възможност на хората с увреждания да постигнат и поддържат максимална самостоятелност, пълноценна физическа, умствена, социална и професионална дееспособност и пълноценно включване и участие във всички сфери на живота. За тази цел държавите страни по конвенцията се задължават да организират, укрепват и разширяват цялостна система от услуги и програми по абилитация и рехабилитация, и по-специално в сферите на здравеопазването, заетостта, образованието и социалните услуги, по такъв начин, че тези услуги и програми:
- а) да започват на възможно най-ранен етап, като се основават на мултидисциплинарна оценка на индивидуалните нужди и предимства;
- б) да способстват за участието и включването в общността и във всички сфери на обществото; да са доброволни и да се предоставят колкото е възможно по-близо до общността, в която живеят хората с увреждания, включително в селските райони.
2. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да спомогат за първоначалното и текущо обучение на професионалисти и други служители в службите за абилитация и рехабилитация.
3. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да спомогат за разпространението, познанието и използването на спомагателни устройства и технологии, предназначени за хора с увреждания, по отношение на тяхната абилитация и рехабилитация.

Член 27

Работа и заетост

1. Държавите страни по настоящата конвенция признават правото на труд на хората с увреждания, равноправно с всички останали, като това включва правото на възможност за прехрана чрез свободно избрана или приета работа на пазара на труда и в работна среда, която да е отворена, недискриминационна и достъпна за хора с увреждания. Държавите страни по конвенцията се задължават да гарантират и насърчават реализацията на правото на труд, включително за лица, придобили увреждане в процеса на трудова заетост, чрез предприемане на необходимите стъпки, включително законодателни, сред които:
- а) забрана на дискриминация по причини на увреждане по всякакви въпроси, засягащи всякакви форми на заетост, включително условията за набиране на работна сила, наемане на работа и трудова заетост, продължаване на трудов договор, професионално израстване и безопасни и здравословни условия на труд;
- б) защита на правото на хората с увреждания, равноправно с всички останали, на справедливи и благоприятни условия на труд, включително равни възможности и равно заплащане при равна стойност на положението на труд, безопасни и здравословни условия на труд, включително защита срещу тормоз и право на обезщетение за понесени морални щети;
- в) осигуряване на възможност за хората с увреждания да упражняват своите трудови и профсъюзни права равноправно с всички останали;
- г) предоставяне на възможност на хората с увреждания за ефективен достъп до общи програми по техническо и професионално насочване, до служби за намиране на работа и професионално и текущо обучение;
- д) създаване на възможности за трудова заетост и професионално израстване на хора с увреждания на пазара на труда, както и оказване на съдействие при намиране, придобиване, поддържане на и завръщане към трудова заетост;
- е) създаване на възможности за упражняване на свободни професии, частно предприемачество, създаване на кооперативни сдружения и започване на собствен бизнес;
- ж) осигуряване на заетост за хора с увреждания в публичния сектор;
- з) насърчаване на заетостта на хора с увреждания в частния сектор чрез подходящи политики и мерки, които могат да включват програми за преференциална заетост, икономически стимули и други мерки;
- и) предоставяне на хората с увреждания на разумни улеснения на работното място;
- й) съдействие за придобиване от хората с увреждания на трудов опит на свободния пазар на труда;
- к) съдействие за провеждането на програми по професионална рехабилитация, задържане и завръщане на работа на хора с увреждания.

2. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да не допускат хора с увреждания да бъдат държани в робство или крепостничество и да бъдат защитавани, равноправно с всички останали, срещу принудителен труд или трудова повинност.

Член 28

Подходящ жизнен стандарт и социална закрила

1. Държавите страни по настоящата конвенция признават правото на хората с увреждания на подходящ жизнен стандарт за тях и техните семейства, включително на подходяща храна, облекло и жилище и на непрестанно подобряване на условията им на живот, като се задължават да предприемат съответни стъпки за обезпечаване и подпомагане на упражняването на това право без дискриминация по причини на увреждане.

2. Държавите страни по настоящата конвенция признават правото на хората с увреждания на социална закрила и на упражняване на това им право без дискриминация по причини на увреждане, като се задължават да предприемат съответни стъпки за обезпечаване и подпомагане на упражняването на това право, включително мерки:

- a) за осигуряване на равен достъп за хората с увреждания до чиста вода и осигуряване на достъп до подходящи и финансово достъпни услуги, технически средства и други форми на подпомагане, съобразени с нуждите на тяхното увреждане;
- b) за осигуряване на достъп за хора с увреждания, и по-конкретно жени и девойки и по-възрастни индивиди с увреждания, до програми за социална закрила и намаляване на бедността;
- в) за осигуряване на достъп, за хора с увреждания и техните семейства, живеещи в бедност, до помощ от държавата по покриване на разходите им, свързани с увреждането, включително подходящо обучение, съвети и консултации, финансово подпомагане и социален патронаж;
- г) за осигуряване на достъп за хора с увреждания до социални програми за жилищно устройване;
- д) за осигуряване на равен достъп за хора с увреждания да пенсионни осигуровки и програми.

Член 29

Участие в политическия и обществен живот

Държавите страни по настоящата конвенция гарантират на хората с увреждания политически права и възможности за тяхното упражняване, равноправно с всички останали, като се задължават:

- a) да осигурят ефективно и пълноценно участие на хората с увреждания в политическия и обществен живот, равноправно с всички останали, пряко или чрез свободно избрани техни представители, включително правото и възможността на хората с увреждания да избират и да бъдат избирани, между другото и чрез:
 - i) осигуряване на подходящи, достъпни и лесни за разбиране и ползване процедури, съоръжения и материали за гласуване;
 - ii) защита на правото на хората с увреждания на тайно гласуване в избори и референдуми, без сплашване, и на правото да се кандидатира в избори, да заемат ефективно изборни длъжности и да упражняват всички публични функции на всякакви равнища на държавното управление, като улесняват достъпа им до подпомагачи и нови технологии, където това е подходящо;
 - iii) гарантиране на свободното волеизлияние на хората с увреждания като гласоподаватели и за целта, при необходимост и по тяхна молба, допускане на лице по техен избор да им оказва помощ при гласуването;
- b) активно да способстват за поддържане на среда, в която хората с увреждания могат ефективно и пълноценно да участват в управлението на обществените дела, без дискриминация и равноправно с всички останали и да насърчават тяхното участие в обществените дела, включително:
 - i) участие в неправителствени организации и асоциации, ангажирани в обществения и политическия живот на страната и в дейността и управлението на политически партии;
 - ii) създаване на, или членуване в организации на хора с увреждания, които да представляват хората с увреждания на международно, национално, регионално и местно равнище.

Член 30

Участие в културния живот, почивка, свободно време и спорт

1. Държавите страни по настоящата конвенция признават правото на хората с увреждания да участват равноправно с всички останали в културния живот, като се задължават да предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че хората с увреждания:
 - a) се ползват с достъп до културни материали в достъпен за тях формат;
 - b) се ползват с достъп до телевизионни програми, филми, театрални спектакли и други културни прояви, в достъпен за тях формат;
 - в) се ползват с достъп до културни представления или услуги, като напр. театри, музеи, кина, библиотеки и туристически услуги, както и, доколкото е възможно, с достъп до паметници и обекти от национално културно значение.
2. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да предприемат подходящи мерки за предоставяне на възможност на хората с увреждания да развиват и използват своя творчески, артистичен и интелектуален потенциал, не само в своя собствена полза, но и за благо на обществото.
3. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да предприемат подходящи мерки, в съответствие с международното право, за да гарантират, че законите, защитаващи правата на интелектуална собственост, не служат като необоснована или дискриминационна преграда пред достъпа на хора с увреждания до културни материали.
4. Хората с увреждания имат неотменно право, равноправно с всички останали, на признаване и подкрепа на тяхната специфична културна и лингвистична идентичност, включително език на знаците и култура на лишените от слух.
5. С оглед предоставянето на възможност на хора с увреждания да участват равноправно с всички останали в развлекателни и спортно-възстановителни дейности държавите страни по конвенцията се задължават да предприемат подходящи мерки:
 - a) за насърчаване и подпомагане на участието, в най-пълната възможна степен, на хора с увреждания в обичайни спортни дейности на всички равнища;
 - b) за осигуряване възможност за хората с увреждания да организират, развиват и участват в развлекателни и спортно-възстановителни дейности, специално пригодени за хора с увреждания, като за целта насърчават предоставянето на такива хора, равноправно с всички останали, на подходящо обучение, тренировка и ресурси;
 - в) за осигуряване за хора с увреждания на достъп до съоръжения и обекти и за спорт, отдих и развлечение;
 - г) за осигуряване за деца с увреждания, равноправно с всички останали деца, на равен достъп до игри и спортно-развлекателни дейности, включително такива, които са застъпени в училищната система;
 - д) за осигуряване за хората с увреждания на достъп до услуги от лица, ангажирани в организиране на спортно-развлекателни, туристически и други свързани със свободното време дейности.

Член 31

Статистика и събиране на данни

1. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да събират подходяща информация, включително статистически и научни данни, които да им дадат възможност да формулират и прилагат политики с оглед ефективната реализация на настоящата конвенция. Процесът на събиране на такава информация следва да протича:
 - a) при спазване на законно установените предпазни мерки, включително приложимо законодателство по събирането на данни, за осигуряване на поверителност и уважение към правото на неприкосновеност на личността на хората с увреждания;
 - b) в съответствие с международно приетите норми за защита на човешките права и основните свободи и етичните принципи при събирането и използването на статистически данни.
2. Събраната в съответствие с настоящия член информация се разпределя според нуждите и се използва за оценяване изпълнението от държавите страни по конвенцията на задълженията им, произтичащи от нея, както и за идентифициране и преодоляване на пречките, на които се натъкват лицата с увреждания в упражняване на своите права.
3. Държавите страни по настоящата конвенция поемат отговорност за разпространението на тези статистически данни с цел осигуряване достъпността им за хора с увреждания и други.

Член 32

Международно сътрудничество

1. Държавите страни по настоящата конвенция осъзнават важността на международното сътрудничество и неговото развитие и подпомагане, в подкрепа на националните усилия за реализация на целта и задачите на настоящата конвенция и се задължават да предприемат подходящи и ефективни мерки в това отношение, както между самите държави, така и — при нужда — в партньорство със съответните международни и регионални организации и гражданското общество и по-конкретно с организации на хора с увреждания. Тези мерки могат да включват, между другото:

- a) осигуряване достъпността на международното сътрудничество, включително международните програми за развитие, за хората с увреждания и тяхното включване в тях;
- b) способстване за и подпомагане на изграждането на капацитет, включително чрез обмен и споделяне на информация, опит, програми за обучение и най-добри практики;
- v) подпомагане на сътрудничеството в областта на научните изследвания и улесняване достъпа до научно-технически знания;
- г) предоставяне, според нуждите, на техническа и икономическа помощ, включително чрез улесняване достъпа до и споделянето на достъпни и спомагачи технологии, и чрез трансфер на технологии.

2. Разпоредбите на настоящия член по никакъв начин не отменят задълженията на всяка държава страна по конвенцията да изпълнява задълженията си, произтичащи от нея.

Член 33

Прилагане на национално равнище и мониторинг

1. Държавите страни по настоящата конвенция, всяка в съответствие със своето държавно устройство, се задължават да определят едно или две звена в държавната администрация по въпроси, свързани с прилагането на настоящата конвенция, като обърнат подобаващо внимание на създаването или определянето на координиращ механизъм в държавната администрация за улесняване провеждането на свързани дейности в различни сектори и на различни равнища.

2. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават, всяка в съответствие със своята правна и административна система, да поддържат, укрепват, определят или създадат в рамките на съответната държава страна по конвенцията мрежа, включваща, според нуждите, един или повече независими механизми, които да насърчават, защитават и наблюдават прилагането на настоящата конвенция. При определяне или създаване на такъв механизъм държавите страни по конвенцията се задължават да се съобразяват с принципите, отнасящи се до статута и функционирането на националните институции за защита и подпомагане на човешките права.

3. Гражданското общество, по-конкретно хората с увреждания и организацията, които ги представят, трябва да бъдат включени и пълноценно да участват в процеса на мониторинг.

Член 34

Комитет за правата на хората с увреждания

1. Създава се Комитет за правата на хората с увреждания (наричан по-нататък за краткост „Комитетът“), който да изпълнява посочените по-долу функции.

2. Комитетът се състои, към момента на влизане в сила на настоящата конвенция, от дванайсет експерти. След още шестдесет ратификации или присъединявания на страни по конвенцията, съставът на Комитета ще се увеличи с още шест членове, като ще достигне максимален брой осемнадесет членове.

3. Членовете на Комитета участват в него в личното си качество и трябва да бъдат хора с високи морални качества и призната компетентност и опит в приложното поле на настоящата конвенция. При номиниране на своите кандидати държавите страни по конвенцията се приканват да обърнат подобаващо внимание на изискванията на член 4, параграф 3 от настоящата конвенция.

4. Членовете на Комитета се избират от държавите страни по конвенцията, като се търси равномерно географско разпределение, представяне на различни форми на цивилизация и на основните типове правни системи, при балансирано представяне на половете и участие на експерти с увреждания.

5. Членовете на Комитета се избират с тайно гласуване от списък на лица, номинирани всяко от съответната държава страна по конвенцията, на заседания на Конференцията на държавите страни по конвенцията. На тези заседания, за провеждането на които е необходим кворум от две трети от държавите страни по конвенцията, за избрани в Комитета се считат лицата, получили най-голям брой гласове и абсолютно мнозинство от гласовете на представените и гласувачи на Конференцията държави страни по конвенцията.

6. Първоначалните избори следва да се проведат не по-късно от шест месеца след датата на влизане в сила на настоящата конвенция. Най-малко четири месеца преди определената дата за следващи избори генералният секретар на Организацията на Обединените нации изпраща писмо до държавите страни по конвенцията, с което ги приканва до два месеца да представят номинациите си. Впоследствие генералният секретар изготвя азбучен списък на всички така номинирани лица, в който се посочва от коя държава страна по конвенцията са номинирани и го представя на държавите страни по настоящата конвенция.
7. Членовете на Комитета се избират за четиригодишен мандат, като имат право само на едно преизбиране. Мандатът на шестима от членовете, избрани на първите избори, обаче, изтича след две години, като техните имена се определят чрез жребий от председателя на заседанието по параграф 5 от настоящия член, непосредствено след провеждането на първите избори.
8. Изборът на шестимата допълнителни членове на Комитета се провежда на редовни избори, по реда на настоящия член.
9. В случай че член на Комитета почине, подаде оставка или заяви, че по някаква друга причина не може да изпълнява задълженията си като такъв, държавата страна по конвенцията, която го е номинирала, назначава на негово място друг експерт, притежаваш квалификацията и отговарящ на изискванията по съответните разпоредби на настоящия член, който да изслужи остатъка от мандата му.
10. Комитетът приема свой процедурен правилник.
11. Генералният секретар на Организацията на Обединените нации осигурява необходимия персонал и ресурсно обезпечаване за ефективното осъществяване на функциите на Комитета по настоящата конвенция, като свиква първото му заседание.
12. С одобрението на Общото събрание членовете на Комитета, създаден по настоящата конвенция, получават възнаграждение от средствата на ООН при условия и по ред, одобрен от Общото събрание, с оглед важността на отговорностите на Комитета.
13. Членовете на Комитета имат право на материални условия на работа, привилегии и имунитет на експерти на мисии на ООН, определени в съответните раздели на Конвенцията за привилегиите и имунитетите в Организацията на Обединените нации.

Член 35

Доклади на държавите страни по Конвенцията

1. Всяка държава страна по Конвенцията се задължава да представи на Комитета, чрез генералния секретар на Организацията на Обединените нации, цялостен доклад относно мерките, предприети в изпълнение на задълженията ѝ по настоящата конвенция и за постигнатия напредък в тази насока, в срок от две години след влизане в сила на настоящата конвенция за въпросната държава страна по нея.
2. От този момент нататък държавите страни по конвенцията, представят последващи доклади поне по веднъж на четири години, или допълнителни, по искане на Комитета.
3. Комитетът решава и дава указания относно съдържанието на докладите.
4. Държава страна по настоящата конвенция, която е представила цялостен първоначален доклад на Комитета, не е длъжна да повтаря в своите последващи доклади вече изложената в него информация. При изготвяне на докладите си до Комитета държавите страни по конвенцията се приканват да вършат това открито и прозрачно, при съобразяване с изискванията на член 4, параграф 3 от настоящата конвенция.
5. Докладите могат да посочват фактори и затруднения, имащи отражение върху изпълнението на задълженията по настоящата конвенция.

Член 36

Разглеждане на докладите

1. Всеки доклад се разглежда от Комитета, който прави такива предложения и общи препоръки по доклада, каквито счете за подходящи и ги препраща на съответната държава страна по конвенцията, която може да отговори на Комитета с каквато информация счете за подходяща. Комитетът може да поиска от държавите страни по конвенцията допълнителна информация относно нейното прилагане.
2. Ако дадена държава страна по конвенцията има сериозно закъснение с предаването на доклада, Комитетът може да уведоми въпросната държава за необходимостта да се извърши преглед с прилагането на конвенцията във въпросната държава, въз основа на надеждна информация, с каквато Комитетът разполага, ако въпросният доклад не бъде представен в срок от три месеца от получаване на уведомлението. Комитетът поканва въпросната държава страна по конвенцията да участва в този преглед. Ако в отговор държавата страна по конвенцията представи искания доклад, по отношение на нея се прилага текстът на параграф 1 от настоящия член.

3. Генералният секретар на Организацията на Обединените нации предоставя докладите на всички държави страни по настоящата конвенция.
4. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават широко да разгласят и предоставят докладите на обществеността в съответните страни, като улесняват достъпа до предложенията и общите препоръки, получени по отношение на тези доклади.
5. Комитетът се задължава да предава по начин, който счита за подходящ, на специализираните агенции, фондове и програми на ООН, както и на други компетентни органи, доклади от държавите страни по настоящата конвенция, с оглед предприемане на мерки по съдържащи се в тях молби или индикации за нужди от техническа консултация и помощ, наред с констатациите и препоръките на Комитета, ако има такива, по въпросните молби или индикации.

Член 37

Сътрудничество между държавите страни по конвенцията и Комитета

1. Всяка държава страна по конвенцията се задължава да сътрудничи с Комитета и да подпомага неговите членове при изпълнение на мандата им.
2. В отношенията си с държавите страни по конвенцията Комитетът се задължава да обърне подобаващо внимание на начините и средствата за повишаване на националния им капацитет за прилагане на настоящата конвенция, включително чрез международно сътрудничество.

Член 38

Взаимоотношения на Комитета с други органи

С цел допринасяне за ефективното прилагане на настоящата конвенция и насърчаване на международното сътрудничество в нейното приложно поле:

- а) специализираните агенции и другите органи на Организацията на Обединените нации имат право да бъдат представявани при разглеждане на изпълнението на тези условия и изисквания на настоящата конвенция, които попадат в обхвата на техния мандат. Комитетът може да покани онези от специализираните агенции и други органи на ООН, които счита за нужно, за да предоставят експертни съвети по прилагане на конвенцията в сфери, попадащи в обхвата на съответния им мандат. Комитетът може да покани специализирани агенции и други органи на ООН да представят доклади по прилагането на конвенцията в области, попадащи в обхвата на тяхната дейност;
- б) при изпълнение на мандата си Комитетът се задължава да се консултира, според нуждите, с други компетентни органи, създадени по силата на международни договори за човешките права, с оглед осигуряване на вътрешната последователност на съответните указания за отчитане, правене на предложения и общи препоръки и за избягване на дублиране и припокриване при изпълнението на техните функции.

Член 39

Доклад на Комитета

Веднъж на всеки две години Комитетът докладва за дейността си пред Общото събрание и пред Икономическия и социален съвет, като може да прави предложения и общи препоръки на основание на извършения преглед на докладите и получената информация от държавите страни по настоящата конвенция. Тези предложения и общи препоръки се включват в доклада на Комитета заедно с коментарите по тях на държавите страни по конвенцията, ако има такива.

Член 40

Конференция на държавите страни по конвенцията

1. Държавите страни по настоящата конвенция се задължават да се събират редовно на Конференция на държавите страни по конвенцията, за да обсъждат въпроси, отнасящи се до прилагането на настоящата конвенция.
2. В срок до шест месеца от влизането в сила на настоящата конвенция генералният секретар на Организацията на Обединените нации е длъжен да свика Конференция на държавите страни по нея. Последващите заседания на Конференцията на държавите страни по конвенцията се свикват от генералния секретар веднъж на две години, въз основа на взето решение на Конференцията на държавите страни по конвенцията.

Член 41

Депозитар

Депозитар на настоящата конвенция е генералният секретар на Организацията на Обединените нации.

Член 42

Подписване

Настоящата конвенция се открива за подписване от страна на всички държави и на организациите за регионална интеграция в седалището на Организацията на Обединените нации в Ню Йорк, считано от 30 март 2007 г.

Член 43**Съгласие за задължителна сила**

Настоящата конвенция подлежи на ратификация от подписалите я държави и на официално потвърждение от подписалите я организации за регионална интеграция. Тя е открита за присъединяване от страна на всяка държава или регионална организация, която не я е подписала.

Член 44**Организации за регионална интеграция**

1. Под „организация за регионална интеграция“ се разбира такава организация на суверенни държави в даден регион, на която държавите-членки са прехвърлили свои компетенции по въпроси в обхвата на настоящата конвенция. Тези организации са длъжни да декларират в документите си за официално потвърждаване или присъединяване към конвенцията степента на своята компетентност по въпросите в обхвата на настоящата конвенция. Впоследствие те са длъжни да информират депозитара за всякакви съществени изменения в степента на своята компетентност.

2. Всякакво позоваване на „държави страни по настоящата конвенция“ се счита, че включва и тези организации, в рамките на тяхната компетентност.

3. По смисъла на член 45, параграф 1 и член 47, параграфи 2 и 3 не се зачитат документи, представени от организация за регионална интеграция.

4. Организациите за регионална интеграция могат да упражняват, по въпроси от тяхната компетентност, право на глас в Конференцията на държавите страни по настоящата конвенция. Дадена организация няма право да упражнява това свое право на глас успоредно с нейна държава-членка и обратното.

Член 45**Влизане в сила**

1. Настоящата конвенция влиза в сила на тридесетия ден след депозирането на двадесетия документ за ратификация или присъединяване.

2. За всяка държава или организация за регионална интеграция, която ратифицира, официално потвърди или се присъедини към конвенцията след депозирането на двадесетия документ, конвенцията влиза в сила на тридесетия ден след депозирането на собствения ѝ документ за ратификация или присъединяване.

Член 46**Резерви**

1. Не се допускат резерви, несъвместими с предмета и целите на настоящата конвенция.

2. Резервите могат да бъдат оттегляни по всяко време.

Член 47**Изменения**

1. Всяка държава страна по настоящата конвенция има право да предложи изменение към нея, като го представи на генералния секретар на Организацията на Обединените нации. Генералният секретар е длъжен да уведоми държавите страни по конвенцията за всякакви предложени изменения, с молба да бъде уведомен дали подкрепят свикването на Конференция на държавите страни по конвенцията, за разглеждане и взимане на решение по така направените предложения. В случай че в срок от четири месеца от датата на изпращане на уведомлението поне една трета от държавите страни по конвенцията са се обявили за свикване на Конференция, генералният секретар е длъжен да свика Конференцията под егидата на Организацията на Обединените нации. Всякакви изменения, приети с мнозинство от две трети от държавите страни по конвенцията, присъстващи и гласували на Конференцията, се представят от генералния секретар на Общото събрание за одобрение и впоследствие на държавите страни по конвенцията, за ратифициране.

2. Изменение, прието и одобрено по реда на параграф 1 от настоящия член, влиза в сила на тридесетия ден след като броят на документите за неговото ратифициране достигне две трети от броя на държавите страни по конвенцията, към деня на неговото приемане. След това изменението влиза в сила за всяка държава страна по конвенцията на тридесетия ден след депозирането на нейния документ за ратификация на изменението. Дадено изменение има задължителна сила само за онези държави страни по конвенцията, които са го ратифицирали.

3. Ако бъде взето решение в този смисъл с консенсус от държавите страни по конвенцията, изменението, прието и одобрено по реда на параграф 1 от настоящия член, която се отнася изключително до членове 34, 38, 39 и 40, влиза в сила за всички държави страни по конвенцията на тридесетия ден след като броят на документите за неговото ратифициране достигне две трети от броя на държавите страни по конвенцията, към деня на неговото приемане.

Член 48

Денонсиране

Всяка държава страна по настоящата конвенция има право да я денонсира чрез писмено уведомление до генералния секретар на Организацията на Обединените нации. Денонсирането влиза в сила една година след датата на получаване от генералния секретар на въпросното уведомление.

Член 49

Достъпен формат

Текстът на настоящата конвенция се разпространява в достъпни формати.

Член 50

Автентични текстове

Текстовете на настоящата конвенция на английски, арабски, испански, китайски, руски и френски език имат еднаква сила.

В УВЕРЕНИЕ НА ГОРНОТО, долуподписаните представители, надлежно упълномощени за това от своите правителства, положиха подписите си под настоящата конвенция.

—

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ДЕКЛАРАЦИЯ ОТНОСНО КОМПЕТЕНТНОСТТА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ ПО ВЪПРОСИТЕ, УРЕДЕНИ ОТ КОНВЕНЦИЯТА НА ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ОБЕДИНЕНИТЕ НАЦИИ ЗА ПРАВАТА НА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ

(Декларация, съставена в съответствие с член 44, параграф 1 от Конвенцията)

Член 44, параграф 1 от Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания (наричана по-долу „Конвенцията“) предвижда организация за регионална интеграция да декларира в своя инструмент за официално потвърждаване или присъединяване, степента на своята компетентност по въпросите в обхвата на конвенцията.

Настоящите членове на Европейската общност са Кралство Белгия, Република България, Чешката република, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Република Унгария, Република Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия, Кралство Швеция и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия.

Европейската общност отбелязва, че за целите на Конвенцията терминът „държави страни по Конвенцията“ се прилага за регионални организации за интеграция в рамките на тяхната компетентност.

По отношение на компетентността на Европейската общност Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания се прилага за териториите, в които се прилага Договорът за създаване на Европейската общност, и при условията, залегнали в същия договор, по-специално в член 299 от него.

Съгласно член 299 настоящата декларация не е приложима за териториите на държавите-членки, в които посоченият Договор не се прилага, и не засяга актове или позиции, които могат да бъдат приети съгласно Конвенцията от съответните държави-членки от името и в интерес на тези територии.

В съответствие с член 44, параграф 1 от Конвенцията настоящата декларация посочва компетенциите, прехвърлени на Общността от държавите-членки по силата на Договора за създаване на Европейската общност в областите, обхванати от конвенцията.

Обхватът и упражняването на компетентността на Общността подлежат, по своята същност, на непрекъснато развитие, поради което Общността ще допълва или изменя при необходимост настоящата декларация в съответствие с член 44, параграф 1 от Конвенцията.

По някои въпроси Европейската общност има изключителна компетентност, а по други въпроси компетентността е споделена между Европейската общност и държавите-членки. Държавите-членки запазват компетентността си по всички въпроси, по които не е прехвърлена компетентност на Европейската общност.

В настоящия момент:

1. Общността има изключителна компетентност по отношение на съвместимостта на държавните помощи с общия пазар и общата митническа тарифа.

Доколкото разпоредбите на общностното законодателство са засегнати от разпоредбите на Конвенцията, Европейската общност има изключителната компетентност да приема такива задължения по отношение на собствената си публична администрация. Във връзка с това Общността декларира, че в нейните правомощия влиза наемането, условията на работа, възнаграждението, обучението и т.н. на длъжностни лица, които не са на изборна длъжност, по силата на Правилника за длъжностните лица и разпоредбите за прилагане на правилника⁽¹⁾.

2. Общността споделя компетентността с държавите-членки по отношение на мерките за борба с дискриминацията на основание увреждания, свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали, селското стопанство, железопътния, автомобилния, морския и въздушния транспорт, данъчното облагане, вътрешния пазар, равните условия на трудово възнаграждение за мъжете и жените, политиката в областта на трансевропейската мрежа и статистиката.

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОБС) № 259/68 на Съвета от 29 февруари 1968 г. за установяване на Правилник за длъжностните лица на Европейските общности и Условията за работа на другите служители на Европейските общности (ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1).

Европейската общност има изключителна компетентност да се присъедини към Конвенцията по отношение на тези въпроси само до степен, в която разпоредбите на Конвенцията или правните инструменти, приети за тяхното прилагане, засягат общите разпоредби, установени предварително от Европейската общност. При съществуващи разпоредби на Общността, които не са засегнати, по-специално в случаи на разпоредби на Общността, установяващи единствено минимални стандарти, компетентността е на държавите-членки, без да се засяга компетентността на Европейската общност да действа в тази област. В останалите случаи държавите-членки запазват компетентността си. В допълнението е поместен списък със съответните актове, приети от Европейската общност. Степента на компетентност на Европейската общност, произтичаща от тези актове, трябва да бъде определена чрез позоваване на точните разпоредби на всяка мярка, и по-специално степента, в която тези разпоредби установяват общи правила.

3. Следните политики на ЕС може също да имат отношение към Конвенцията на ООН: Държавите-членки и Общността работят за изготвянето на координирана стратегия за заетост. Общността допринася за развитието на качествено образование, като насърчава сътрудничеството между държавите-членки и, при необходимост, като подкрепя и допълва техните действия. Общността осъществява политика на професионално обучение, която подкрепя и допълва действията на държавите-членки. С цел насърчаване на всеобхватното си хармонично развитие Общността разработва и провежда свои инициативи, водещи до засилване на икономическото и социалното сближаване в нейните рамки. Общността провежда политика на сътрудничество за развитие и икономическо, финансово и техническо сътрудничество с трети държави, без да се засягат съответните компетенции на държавите-членки.

Допълнение

АКТОВЕ НА ОБЩНОСТТА, ОТНАСЯЩИ СЕ ДО ВЪПРОСИ, УРЕДЕНИ ОТ КОНВЕНЦИЯТА

Изброените по-долу актове на Общността показват степента, до която се простира областта на компетентност на Общността, в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност. По-специално Европейската общност има изключителна компетентност по някои въпроси, а по други въпроси компетентността е споделена между Общността и държавите-членки. Степента на компетентност на Общността, произтичаща от тези актове, трябва да бъде определена чрез позоваване на точните разпоредби на всяка мярка, и по-специално степента, в която тези разпоредби създават общи правила, които са засегнати от разпоредбите на Конвенцията.

— относно достъпността

Директива 1999/5/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 1999 г. относно радионавигационното оборудване и далекосъобщителното крайно оборудване и взаимното признаване на тяхното съответствие (ОВ L 91, 7.4.1999 г., стр. 10)

Директива 2001/85/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2001 г. относно специални изисквания по отношение използването за превоз на пътници превозни средства с повече от осем места за сядане без мястото на водача и за изменение на директиви 70/156/ЕИО и 97/27/ЕО (ОВ L 42, 13.2.2002 г., стр. 1)

Директива 96/48/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно оперативната съвместимост на трансевропейската железопътна система за високоскоростни влакове (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 6), изменена с Директива 2004/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 114)

Директива 2001/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2001 г. относно оперативната съвместимост на трансевропейската конвенционална железопътна система (ОВ L 110, 20.4.2001 г., стр. 1), изменена с Директива 2004/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 114)

Директива 2006/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за установяване на техническите изисквания за плавателни съдове по вътрешни водни пътища и за отмяна на Директива 82/714/ЕИО на Съвета (ОВ L 389, 30.12.2006 г., стр. 1)

Директива 2003/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 април 2003 г. за изменение на Директива 98/18/ЕО на Съвета относно правилата и стандартите за безопасност за пътнически кораби (ОВ L 123, 17.5.2003 г., стр. 18)

Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива) (ОВ L 263, 9.10.2007 г., стр. 1)

Решение 2008/164/ЕО на Комисията от 21 декември 2007 г. относно техническата спецификация на оперативна съвместимост, свързана с „Лица с намалена подвижност (ЛНП)“ в Трансевропейската конвенционална и високоскоростна железопътна система (ОВ L 64, 7.3.2008 г., стр. 72)

Директива 95/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 1995 г. за сближаване законодателствата на държавите-членки относно асансьорите (ОВ L 213, 7.9.1995 г., стр. 1), изменена с Директива 2006/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно машините и за изменение на Директива 95/16/ЕО (ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 24)

Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) (ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 33)

Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) (ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 51)

Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 г. относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата (ОВ L 15, 21.1.1998 г., стр. 14), изменена с Директива 2002/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 г. за изменение на Директива 97/67/ЕО относно по-нататъшното отваряне на пощенските услуги в Общността за конкуренция (ОВ L 176, 5.7.2002 г., стр. 21) и изменена с Директива 2008/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г. за изменение на Директива 97/67/ЕО с оглед пълното изграждане на вътрешния пазар на пощенски услуги в Общността (ОВ L 52, 27.2.2008 г., стр. 3)

Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 г. за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999 (ОВ L 210, 31.7.2006 г., стр. 25)

Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координиране на процедурите за възлагане на обществени поръчки от възложители, извършващи дейност във водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 134, 30.4.2004 г., стр. 1)

Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, 30.4.2004 г., стр. 114)

Директива 92/13/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 г. относно координирането на законите, подзаконовите и административните разпоредби относно прилагането на правилата на Общността по възлагане на обществени поръчки на субекти, извършващи дейност във водния, енергийния, транспортния и телекомуникационния сектор (ОВ L 076, 23.3.1992 г., стр. 14), изменена с Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за изменение на директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки (ОВ L 335, 20.12.2007 г., стр. 31).

Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 г. относно координирането на законите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 33), изменена с Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за изменение на директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки (ОВ L 335, 20.12.2007 г., стр. 31).

— в областта на самостоятелния начин на живот и социалното приобщаване, работата и заетостта

Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, 2.12.2000 г., стр. 16)

Регламент (ЕО) № 800/2008 на Комисията от 6 август 2008 г. относно деклариране на някои категории помощи за съвместими с общия пазар в приложение на членове 87 и 88 от Договора (Общ регламент за групово освобождаване) (ОВ L 214, 9.8.2008 г., стр. 3)

Регламент (ЕИО) № 2289/83 на Комисията от 29 юли 1983 г. за определяне на разпоредби за прилагането на членове от 70 до 78 на Регламент (ЕИО) № 918/83 на Съвета относно установяване режим на Общността за освобождаване от митни сборове (ОВ L 220, 11.8.1983 г., стр. 15)

Директива 83/181/ЕИО на Съвета от 28 март 1983 г. за определяне на обхвата на член 14, параграф 1, буква г) от Директива 77/388/ЕИО по отношение на освобождаването от данък добавена стойност при окончателен внос на някои стоки (ОВ L 105, 23.4.1983 г., стр. 38)

Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (ОВ L 204, 26.7.2006 г., стр. 23)

Регламент (ЕИО) № 918/83 на Съвета от 28 март 1983 г. относно установяване на режима на Общността за митнически освобождавания (ОВ L 105, 23.4.1983 г., стр. 1)

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1), изменена с Директива 2009/47/ЕО на Съвета от 5 май 2009 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на намалените ставки на данъка върху добавената стойност (ОВ L 116, 9.5.2009 г., стр. 18)

Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета от 20 септември 2005 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (ОВ L 277, 21.10.2005 г., стр. 1)

Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно реструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (ОВ L 283, 31.10.2003 г., стр. 51)

— в областта на личната мобилност

Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 г. относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства (ОВ L 237, 24.8.1991 г., стр. 1)

Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства (ОВ L 403, 30.12.2006 г., стр. 18)

Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници, за изменение на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета и Директива 91/439/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 76/914/ЕИО на Съвета (ОВ L 226, 10.9.2003 г., стр. 4)

Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 17.2.2004 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 1107/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. относно правата на хората с увреждания и на хората с ограничена подвижност при пътувания с въздушен транспорт (ОВ L 204, 26.7.2006 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 1899/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за изменение на Регламент (ЕИО) № 3922/91 на Съвета относно хармонизирането на техническите изисквания и административните процедури в областта на гражданското въздухоплаване (ОВ L 377, 27.12.2006 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 14)

Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и Съвета от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 8/2008 на Комисията от 11 декември 2007 г. за изменение на Регламент (ЕИО) № 3922/91 на Съвета по отношение на общите технически изисквания и административните процедури, приложими за търговските превози със самолет (ОВ L 10, 12.1.2008 г., стр. 1)

— относно достъпа до информация

Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67, изменена с Директива 2004/27/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 136, 30.4.2004 г., стр. 34)

Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 332, 18.12.2007 г., стр. 27)

Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1)

Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 22.6.2001 г., стр. 10)

Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22)

— относно статистиката и събирането на данни

Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31)

Регламент (ЕО) № 577/98 на Съвета от 9 март 1998 г. относно организацията на извадково изследване на работната сила в Общността (ОВ L 77, 14.3.1998 г., стр. 3), заедно със свързаните с него регламенти по прилагането му

Регламент (ЕО) № 1177/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 16 юни 2003 г. относно статистическите данни на Общността за доходите и условията на живот (EU-SILC): (ОВ L 165, 3.7.2003 г., стр. 1), заедно със свързаните с него регламенти по прилагането му

Регламент (ЕО) № 458/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 25 април 2007 г. относно Европейската система за интегрирана статистика на социалната закрила (Esspros) (ОВ L 113, 30.4.2007 г., стр. 3), заедно със свързаните с него регламенти по прилагането му

Регламент (ЕО) № 1338/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно статистиката на Общността в областта на общественото здраве и здравословните и безопасни условия на труд (ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 70)

— в областта на международното сътрудничество

Регламент (ЕО) № 1905/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. за създаване на финансов инструмент за развитие на сътрудничеството (ОВ L 378, 27.12.2006 г., стр. 41).

Регламент (ЕО) № 1889/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за установяване на финансов инструмент за насърчаване на демокрацията и правата на човека по света (ОВ L 386, 29.12.2006 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 718/2007 на Комисията от 12 юни 2007 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 1085/2006 на Съвета за създаване на Инструмент за предприсъединителна помощ (ИПП) (ОВ L 170, 29.6.2007 г., стр. 1)

—

ПРИЛОЖЕНИЕ III

РЕЗЕРВА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ ОТНОСНО ЧЛЕН 27, ПАРАГРАФ 1 ОТ КОНВЕНЦИЯТА НА ООН ЗА ПРАВАТА НА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ

Европейската общност заявява, че по силата на общностното законодателство (по-конкретно Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите) държавите-членки могат, ако е целесъобразно, да внесат свои резерви по член 27, параграф 1 от Конвенцията за правата на хората с увреждания, доколкото член 3, параграф 4 от посочената по-горе директива на Съвета им предоставя правото да изключат от обхвата на директивата прилагането във въоръжените сили на принципа за недискриминация на основата на увреждания. Поради тази причина Общността заявява, че сключва Конвенцията, без да се засяга посоченото по-горе право, предоставено на нейните държави-членки по силата на общностното законодателство.

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 30 ноември 2009 година

за определяне на първите региони за започване на дейностите на Визовата информационна система (ВИС)

(нотифицирано под номер C(2009) 8542)

(само текстовете на български, гръцки, естонски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, чешки и шведски език са автентични)

(2010/49/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 767/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно Визовата информационна система (ВИС) и обмена на данни между държави-членки относно визите за краткосрочно пребиваване (Регламент за ВИС) ⁽¹⁾, и по-специално член 48, параграф 4 от него,

като има предвид, че:

(1) Член 48 от Регламент (ЕО) № 767/2008 предвижда дейностите на ВИС да започнат постепенно. Следователно е необходимо да се определят първите региони, в които информацията, която ще бъде обработвана във ВИС, включително снимки и пръстови отпечатащи, ще бъде събирана и предавана на ВИС относно всички заявления за виза в съответния регион през първите етапи на постепенното въвеждане.

(2) Съгласно член 48, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 767/2008 тези региони се определят въз основа на следните критерии: рискът от нелегална имиграция, заплахите за вътрешната сигурност на държавите-членки и реалната възможност за събирането на биометрични данни от всички места в региона.

(3) Както посочи през 2005 г. експерти от държавите-членки, Комисията направи оценка на различните региони във връзка с постепенното въвеждане на ВИС, като за първия критерий взе под внимание елементи като средния процент на отказите за издаване на виза и за влизане за всеки от съответните региони, а за третия критерий — факта, че консулското присъствие или представителство следва да бъде засилено в някои региони с цел ефикасното въвеждане на ВИС в тях.

(4) Според тази оценка първият регион, в който трябва да започне събирането на визова информация относно всички заявления за виза и предаването ѝ на ВИС, следва да бъде Северна Африка.

(5) Вторият регион, в който трябва да започне събирането на визова информация относно всички заявления за виза и предаването ѝ на ВИС, следва да бъде Близкият изток с изключение на окупираните палестински територии поради големите технически трудности, които могат да възникнат при оборудването на съответните консулски служби. На по-късен етап следва да бъде взето решение за започване на дейностите на ВИС и на тази територия.

(6) Третият регион, в който трябва да започне събирането на визова информация относно всички заявления за виза и предаването ѝ на ВИС, следва да бъде Персийският залив.

(7) За да не се допусне пропуск в борбата с незаконната имиграция и защитата на вътрешната сигурност, шенгенските гранично-пропускателни пунктове следва да бъдат обозначени като отделен регион за въвеждането на ВИС, за да се обхванат заявленията за виза, подадени на външните граници. Държавите-членки следва да положат всички усилия, за да започнат възможно най-скоро да събират информацията на гранично-пропускателните пунктове на външните граници и да я предават на ВИС, за да не се допусне въвеждането на ВИС в регионите да бъде осуетено от граждани на трети държави, които подават заявления на външните граници.

(8) Комисията ще определи датата на започване на дейностите във всеки един от тези региони съгласно член 48, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕО) № 767/2008.

(9) За определяне на останалите региони следва да се вземат решения на по-късен етап въз основа на допълнителна и актуализирана оценка на тези региони в съответствие с критериите и опита, натрупан по отношение на регионите, определени с настоящото решение.

⁽¹⁾ ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 60.

- (10) В съответствие с член 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на Регламент (ЕО) № 767/2008 и той не я обвързва, нито се прилага спрямо нея. Въпреки това, като се има предвид, че Регламент (ЕО) № 767/2008 развива достиженията на правото от Шенген съгласно разпоредбите на дял IV на част трета от Договора за създаване на Европейската общност, Дания, в съответствие с член 5 от протокола, уведоми с писмо от 13 октомври 2008 г. за транспонирането на това достижение на правото в своето национално законодателство. Следователно по силата на международното право Дания е длъжна да прилага настоящото решение.
- (11) Настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в което Обединеното кралство не взема участие, в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген⁽¹⁾. Следователно Обединеното кралство не е обвързано от него, нито пък е предмет на прилагането му. Ето защо Обединеното кралство не следва да бъде адресат на настоящото решение.
- (12) Настоящото решение доразвива разпоредбите от достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва, в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген⁽²⁾. Следователно Ирландия не е обвързана от него, нито пък е предмет на прилагането му. Ето защо Ирландия не следва да бъде адресат на настоящото решение.
- (13) По отношение на Исландия и Норвегия настоящото решение представлява доразвиване на разпоредбите от достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген⁽³⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на въпросното споразумение⁽⁴⁾.
- (14) По отношение на Швейцария настоящото решение представлява доразвиване на разпоредбите от достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген⁽⁵⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от решения 2008/146/ЕО⁽⁶⁾ и 2008/149/ПВР⁽⁷⁾ на Съвета.
- (15) По отношение на Лихтенщайн настоящото решение представлява доразвиване на разпоредбите от достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, подписано между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн за присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от решения 2008/261/ЕО⁽⁸⁾ и 2008/262/ЕО⁽⁹⁾ на Съвета.
- (16) По отношение на Кипър настоящото решение съдържа разпоредби, които се основават на достиженията на правото от Шенген или са свързани по друг начин с тях по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.
- (17) По отношение на България и Румъния настоящото решение съдържа разпоредби, които се основават на достиженията на правото от Шенген или са свързани по друг начин с тях по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г.
- (18) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета, създаден по силата на член 51, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за създаването, функционирането и използването на Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II)⁽¹⁰⁾.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Регионите, в които ще започне събирането и предаването на информация на Визовата информационна система (ВИС) съгласно член 48, параграф 1, буква в) и член 48, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 767/2008, са следните:

(1) ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

(2) ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

(3) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

(4) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

(5) ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

(6) ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1.

(7) ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 50.

(8) ОВ L 83, 26.3.2008 г., стр. 3.

(9) ОВ L 83, 26.3.2008 г., стр. 5.

(10) ОВ L 381, 28.12.2006 г., стр. 4.

— Първи регион:	Оман,
Алжир,	Катар,
Египет,	Саудитска Арабия,
Либия,	Обединени арабски емирства,
Мавритания,	Йемен.
Мароко,	
Тунис.	

Член 2

— Втори регион:

Израел,
Йордания,

Гранично-пропускателните пунктове на външните граници, както са определени в Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) ⁽¹⁾, представляват отделен регион. Събирането на информация относно заявленията за виза, подадени на външните граници, и предаването ѝ на ВИС ще започне съгласно член 48, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 767/2008.

Член 3

— Трети регион:

Афганистан,
Бахрейн,

Адресати на настоящото решение са Кралство Белгия, Република България, Чешката република, Федерална република Германия, Република Естония, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Република Унгария, Република Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия и Кралство Швеция.

Иран,

Съставено в Брюксел на 30 ноември 2009 година.

Ирак,

За Колисиата

Jacques BARROT

Кувейт,

Заместник-председател

⁽¹⁾ ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2010 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

През 2010 г. CD-ROM форматът ще бъде заменен с DVD формат.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

